

CON ONG

SỐ 172

12 TRANG 20 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 14-7

ĐẾN 21-7-1971

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

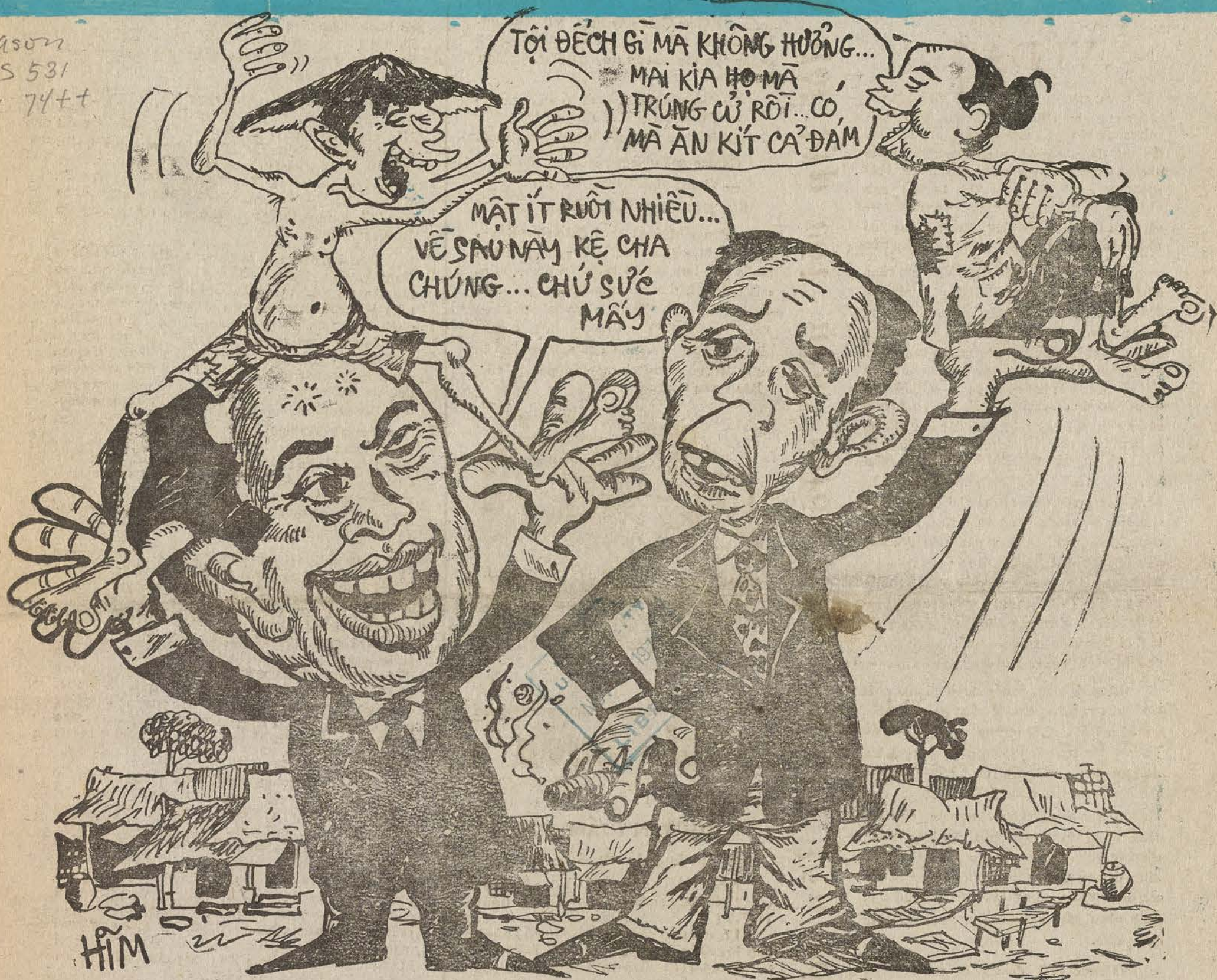
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÔNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
Q 74++

TÔI ĐECH GI MÃ KHÔNG HƯỜNG...
MAI KIA HỌ MÃ
TRÚNG CỬ RỒI... CỜ
MÃ ĂN KÍT CÁ ĐAM

MẶT ÍT RUỒI NHIỀU...
VỀ SAU NÀY KÊ CHA
CHÚNG... CHÚ SỨC
MẤY

HİM

Mối lo sợ của Con Ong đã thành sự thật phũ phàng

Trong số báo tuần trước nhân đề cập đến phán quyết của TCPV về vụ kiện khoản 7 điều 10 luật bầu cử TT vi hiến, C.O đã tiên đoán điều khoản này sẽ được TCPV xử là hợp hiến. Tuy nhiên, lo ngại rằng nếu khoản 7 điều 10 được giữ lại, nhưng đa số Thẩm phán TCPV, vì dụ 5 hay 6 trên 9 người cho rằng khoản 7 điều 10 vi hiến, thì thật là tai hại. Vì cuộc bầu cử TT sẽ diễn ra với 1 luật bầu cử không vi hiến về pháp lý, nhưng vi hiến về tinh thần và trên

thực tế.

Sự lo ngại trên đã thành sự thật, 1 sự thật quá phũ phàng.

Đáng lẽ xử khoản 7 điều 10 vào ngày 8-7, TCPV đã hoãn đến 13-7.

Phiên xử 13-7 bắt đầu từ 10 giờ sáng, kéo dài đến trưa thì tòa đình để nghị án. Cuộc nghị án kéo dài đến khuya như 1 sản phụ khó đẻ, đau đớn, quần quai, mãi đến gần 11 giờ đêm bản án mới ra đời.

Theo luật, cần phải có 7 phiếu trên 9 Thẩm phán cho rằng khoản 7 điều 10 vi hiến, thế là điều khoản

này mới bị loại bỏ. Về phán quyết của TCPV tới 13-7, có 6 trên 9 Thẩm phán quan niệm khoản 7 điều 10 vi hiến, thế là điều khoản này vẫn không bị coi là vi hiến. Nhưng 6 trong tổng số 9 Thẩm phán TCPV tức là đa số 2 phần 3 TCPV đã công khai chính thức cho rằng khoản 7 điều 10 vi hiến.

Thà rằng tất cả 9 Thẩm phán TCPV cho rằng khoản 7 điều 10 hợp hiến, hay chỉ có vài ba Thẩm phán cho rằng khoản 7 điều 10 vi hiến, thì chẳng nói làm gì.

Đảng này, đa số 2 phần 3 Thẩm phán của cơ quan Tư pháp cao nhất nước quan niệm 1 điều khoản của luật bầu cử TT vi hiến, mà điều khoản này vẫn được áp dụng như hợp hiến, thật là bi đát.

Tháng 10 tới đây, dù TT Thiệu hay bất cứ ai đắc cử TT, nhưng là đắc cử trong 1 cuộc bầu cử mà luật bầu cử đã bị đa số 2 phần 3 Thẩm phán TCPV quan niệm là vi hiến, thì uy tín của vị TT đắc cử đó sẽ ra sao? Cái thế của vị TT đắc cử trước Quốc hội Quốc tế sẽ như thế nào?

VÍ DẦU...

Cuộc giao du giữa Huế Kỳ với Giao Chỉ giống như cuộc tình duyên giữa một anh thợ phủ—giàu nhưng bản đời hỏi nhiều lắm thủ đoạn, dám hy sinh cho tình nhân nhưng cũng đời tình nhân phải sống chết riêng với mình, và nhiều khi là một anh nhà giàu bủn xỉn, keo kiệt, đầy mặc cảm— và Giao Chỉ như một chị đàn bà tuy có nhan sắc nhưng bắt buộc phải tiêu nhiều tiền

Và cuộc tình duyên Mèo Việt ấy, cũng như tất cả những cuộc tình duyên trên cõi đời này, có lúc thắm thiết keo sơn rút ra không được, sống chết mí nhau, có lúc chán ghét đến không muốn nhìn mặt nhau. Nói một cách khác từ năm 1963 đến 1966, Hoa Kỳ cần dùng lá bài quân sự ở VN, cần đổ quân vào tham chiến ở VN, những tướng sức mạnh nghiêng trời, lệch đất của những B 52 những chiếc tàu chiến khổng lồ của Đệ thất Hạm Đội những đàn hỏa tiễn và những khẩu M15, M16 mới tinh, sẽ đem lại chiến thắng cho Hoa Kỳ trong vòng 12 tháng, nên suốt trong khoảng thời gian 5 năm trời đó, các vị tướng lãnh Giao Chỉ được chánh phủ Mèo nâng như nâng trứng...vịt, hừng như hừng... bi. Thôi thì muốn ký gì cũng được chưa đời đã dứt ngay vào tay, 5 năm đó là thời đại vàng son của mối tình chánh phủ Mèo với các tướng lãnh Giao Chỉ.

Cũng dễ hiểu. Muốn đánh nhau phải sai Tướng. Đang cần đồ cả nửa triệu quân lên bộ mà gặp phải những me sừ Thủ Tướng dân sự, già thòng lăm cầm và đàn đo kiêu vừa... đái vừa run, mỗi lần chịu cho chừng 10.000 quân Mèo đổ bộ lại một lần văn thư lòng thông, nghiên cứu dai dẳng và ký kết cả trăm bản văn kiện...Mèo sốt ruột chịu không nổi nên «phút» chánh khứa dân sự đi cho được việc. Nhưng khi cần đánh nhau, dùng Tướng, đến khi hết đánh nhau, tất nhiên Tướng không còn đặc dụng nữa.

Và cuộc tình duyên ấy sau những ngày vàng son thắm thiết, theo đúng thông lệ «tout casse, tout passe, tout lasse» của phủ Lăng Sa, nay đang đi vào chu kỳ chán ngấy nhau.

Từ gần 1 năm nay, nhiều dấu hiệu lên tiếp xảy ra cho ta thấy chánh phủ Mèo đổ mặt Sở Khanh «chơi no, bỏ giò vào...» Trước đây chánh phủ Mèo ra sức bưng bít và hàn gắn những lỗi lầm do các tướng lãnh cầm quyền ở VN gây ra, nhưng từ gần một năm trở lại đây chính Mèo lại phanh phui bôi mốt những lỗi lầm, những tệ trạng tham nhũng của những người cầm quyền ở VN, dử và thặng tay đến cái độ trắng trợn và tàn nhẫn. Có thể nói ngay cả với những chánh quyền

Cộng sản thủ địch, chính khách Mèo cũng không nở lật tay nặng tay đến như thế.

Và, hơi ối, những vụ bị khui ra cho cả thế giới biết toàn là những vụ bần. Trong đó tội ăn cắp là tội nặng nhất, được mốt ra nhiều nhất, kể đó đến tội buôn lậu.

Thoạt tiên, bàn tay lông lá của Mèo thò vào hành lý của người được gọi là Dân Biểu Chí Thiện nhưng đúng ra là Chí... Tà, rồi cũng bàn tay lông lá ấy thò vào va ly của «Phó Chủ Tịch QH. Quang Luyện rút mấy thời vàng cục do vị «phương diện quốc gia Giao Chỉ» này mua về cho vợ. Thế rồi liền tiếp những truy nã nặng đáng xuống làm tan nát uy tín của Tướng lãnh Giao Chỉ.

Ca dao miền Bắc của ta có những câu :
— Yêu nhau yêu cả đường đi
Ghét nhau ghét cả tông chi, họ hàng.

Ca dao miền Nam của ta có câu :
— Ví dầu tình bại muốn thôi

Bậu gieo tiếng dữ cho rồi bậu ra.

« Bậu » Mèo đã chơi chán rồi « Bậu » hết giận rồi, « Bậu » muốn chạy làng, « Bậu » muốn phủ lĩnh cái đó là quyền của « Bậu », « Bậu » đã hết còn muốn tham gia cuộc chơi, làm sao kéo « Bậu » chơi vô mí em được Xong, có điều « Bậu » muốn thôi « Bậu » gieo tiếng dữ cho em, « Bậu » tố em ăn cắp buôn lậu bỏ lẽ thì chưa chắc em đã xấu, « Bậu » xấu trước.

Chia buồn

Được tin cụ :

NGUYỄN TUẤN ĐỨC

hưởng dương 80 tuổi

Nhạc phụ của anh Vũ Văn Cán vừa thất lạc tại bệnh viện Grall ngày 11-7-71.

Lễ chuyển cữu sẽ được cử hành vào lúc 9 giờ sáng ngày 16-7-71 tại tư gia số 1115 đường Thánh Mẫu (Lê Văn Duyệt) Saigon.

Chúng tôi thành thật chia buồn cùng anh chị Cán và tang quyến.
Xin cầu nguyện hương hồn cụ ông sớm về cõi Phật.

Ô. B. Phạm Văn Thìn
— Nguyễn Văn Sinh
— Nguyễn Văn Xénh
Tòa soạn CON ONG

Nhắn tin

— TS MÙI, Chi An Ninh Phước Long. Tìm mọi cách liên lạc với Tòa soạn.

CON ONG

• LÃO DƯƠNG

Một chỗ ở West Point

Chúng tôi, người dân và người lính Giao Chỉ, rất hạnh diện rằng đất nước này, có được một Sinh viên sĩ quan Phạm Minh Tâm. Anh là một Sinh viên sĩ quan học nhất, đang theo học trường Võ Bị West Point.

West Point là một trường Võ Bị nổi tiếng nhất Hoa Kỳ, và có thể nói được là nhất thế giới. Nếu muốn so sánh West Point, thì phải kể tới những trường Saint Cup, Polytechnique của Pháp. West Point là nơi đào tạo ra rất nhiều những tướng lãnh tài ba và Tổng Thống cho nước Hoa Kỳ. Những nhân vật lớn của Hoa Kỳ, đều hạnh diện nhận rằng, mình là người tốt nghiệp từ trường Võ Bị West Point.

Việc tuyển lựa giữa các sinh viên sĩ quan Đông Nam Á, để có lấy một chỗ ở đây, được tổ chức vào lúc nào thì tôi không biết. Chỉ biết trong một ngày tuần lễ trước, một sinh viên sĩ quan được mang lên phòng vấn trên Ti Vi, với giáng điệu ngồi, lưng thẳng, cổ thẳng nhìn ngay phía đằng trước khi nói chuyện. Anh thật đúng là một mẫu người sinh viên sĩ quan của một quân trường Hoa Kỳ. Trông thấy anh, cũng thấy ngay rằng, trên miệng anh, lúc nào cũng thường trực câu nói « Yes, sir ! » thật hùng hồn và mạnh bạo.

Được giới thiệu là sinh viên học nhất của Đông Nam Á, đang theo học tại West Point, anh có vẻ hạnh diện lắm. Những lời tuyên bố của anh cũng thật đao to, búa lớn. Anh nói rằng sau khi tốt nghiệp, anh sẽ mang những điều đầu tiên được ở nhà trường để «cải tổ lại tổ chức quân đội nói riêng, và cải tổ xã hội nói chung...»

Nghe tới đây, Lão Dương bỗng thấy thương anh quá. Cách đây mười tám năm, Lão Dương cũng có một ý nguyện gần giống như vậy. Trong lúc cả ngàn người dự một kỳ thi chỉ tuyển chọn có hơn một chục người được sang bên Tây du học, Lão Dương đã may mắn đậu. Trước khi lên đường, cũng hoài bão rất nhiều chí lớn. Nhưng rồi dần dần với thời gian, chí lớn cứ xẹp đi như trái bóng bị xì hơi. Đến bây giờ thì hơi hận quá. Biết thế, đừng có đi Tây, cứ ở lại đây học trường làng, thì ít ra cũng có một tí áo gấm xenh xang, không đến nỗi hèn mọn như bây giờ... Nhưng hồi thì cũng đã muộn rồi.

Hiện nay, trong quân đội, không thiếu gì những sĩ quan cao cấp, tốt nghiệp tại các trường Tây, trường Mỹ. Họ cũng đã làm được gì đâu?... Hơn nữa, từ trước tới nay, mới chỉ có Phạm Minh Tâm là tốt nghiệp ở West Point, với cấp bậc nhỏ bé của anh, không chừng sẽ bị chèn ép, là nạn nhân của sự phe đảng. Người ngoài nhìn vào một ông Thiếu úy, đâu có biết rằng ông đó tốt nghiệp ở trường Võ Bị nào, mà chỉ biết rằng ông ấy ngang hàng với tất cả những người mang một bông hoa mai vàng trên cổ áo. Không lẽ lúc nào cũng đeo lưng lưng một tấm bảng tốt nghiệp West Point, hay sao?...

Trong quân đội, sự chỉ huy cần tới cấp bực. Mãi tới năm 1974, anh mới tốt nghiệp. Những người cùng thời sinh viên sĩ quan với anh, nếu tốt nghiệp trường làng, không chừng có người đã lên tới cấp bực đại úy. Vậy thì anh phải ở dưới quyền những kẻ đó rồi, dù rằng anh có tốt nghiệp ở một trường lớn nhất thế giới.

Là một bực đàn anh đã đi trước anh, đã chịu nhiều khổ đau, tôi thấy thương anh, nên viết một bài, trái với lối viết thường thấy ở trên mục này. Nhưng nói vậy thôi, anh cứ yên chí trở về Hoa Kỳ, sau khi hết một tháng nghỉ hè. Cứ biết rằng có được bốn năm sống trên đất Hoa Kỳ, còn những chuyện tương lai, thủng thẳng ta sẽ tính, vội gì!...

Mùa hè sang năm, chắc anh sẽ lớn hơn, khôn hơn. Chúng ta sẽ lại nói chuyện với nhau lần nữa...

• • •

CON ONG

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trên
Đạn đầu bắn xé gươm đầu chém rười

VĂN-QUÂN hạ thủ

Lý sự của nhà phụ tá luật pháp
Người Dương đức Thụy là một phụ tá Đặc biệt về Luật pháp của Chánh Vương. Sau một thời gian dài nghiên cứu và suy nghĩ nát óc, người vừa phun ra được một số lý luận "đanh thép" nhằm bênh vực cho điều 10 khoản 7 khi điều khoản này bị đảo tung đình tại TCPV.

Làm tới Phụ tá đặc biệt về luật pháp cho Chánh Vương, tức là nhà Phụ tá có học luật, vì có học luật nên mới tương ra những lý luận như sau, người viết ghi lại nguyên văn và xin được phụ đề một tí cho vui:

1) "Điều 10 khoản 7 không vi phạm tinh thần Hiến pháp, không trái ngược với ý chí của nhà lập hiến vì HP không ghi nguyên tắc giới thiệu không có nghĩa rằng đạo luật bầu cử TT không được đặt điều kiện giới thiệu."

Phụ đề: Lý luận như thế thì quả là sự lý luận cù nhầy và ngoan cố, chẳng khác nào bảo rằng: HP không có ghi mục tịch thu báo chí nhưng không có nghĩa rằng đạo luật báo chí không được cho phép tịch thu. Trong chiều hướng này, người ta có thể tự ý đề ra hàng ngàn đạo luật chửi cha HP mà vẫn không vi hiến!

2) "Quan điểm của Quốc hội Lập hiến Lưu nhiệm cũng chính là quan điểm của Quốc hội Lập hiến vì Quốc hội Lập hiến Lưu nhiệm cũng chính là Quốc hội Lập hiến vì Quốc hội Lập hiến Lưu nhiệm ấy lại do chính những vị dân biểu lập hiến tự ý lưu nhiệm mình để chi tiết hóa một số vấn đề tổng quát lại cũng chính do mình đã qui định vừa mới xong trong HP."

Phụ đề: Quả thật, chưa từng thấy một câu văn nào lại quanh co, bí hiểm hơn câu văn của nhà Phụ tá Luật pháp Dương Đức Thụy trên! Nếu là ông thầy Việt văn thì chắc hẳn đã phải cho nhà Phụ tá Luật hai con zéro và đét vào đít vì đã viết văn chương như thế. Viết một câu thật tối tăm, vụng về, lảm nhảm để chỉ cốt nói lên rằng: Các dân biểu trong QH LH Lưu nhiệm năm 67 là những người đã soạn thảo HP, lại cũng là những người đã đề thêm ra đạo luật bầu cử TT, trong đó có điều 10 khoản 7, do đó điều khoản này hợp hiến!

Không hiểu vì sao viết một câu văn không thành và lý luận lảm nhảm như vậy mà cũng nhảy lên làm được phụ tá Luật Pháp? Nhà phụ tá đã cho rằng các dân biểu một khi đã soạn ra HP thì sau đó làm cái chớ gì cũng đúng: Lý luận như thế thì khiếp quá! Nhưng liệu một thằng bị bắt quả tang ăn cắp, có thể dẫn chứng rằng ngày hôm qua nó lương thiện mà phủ nhận tội ăn cắp của nó được chăng?

3) "Việc ông Nguyễn Văn Thiệu với tư cách Chủ tịch UB LDQG năm 69 đã bác bỏ điều 10 khoản 7 nay với tư cách Tổng Thống lại chấp nhận điều khoản này không hề mâu thuẫn vì năm 67, UB LDQG chống đối điều khoản trên chứ không phải cá nhân ông Thiệu chống đối!"

Phụ đề: Câu trên có nghĩa là hồi đó, Ông Thiệu có thể cũng thích điều 10 khoản 7 như bây giờ lắm, nhưng vì UB LDQG chống nên ông cũng bắt buộc phải chống theo, ông không có thay đổi lập trường gì cả! Nói như vậy là ông Phụ tá quên mất một điều căn bản: Thế nhân đứng đầu một cơ chế đương nhiên là pháp nhân chịu trách nhiệm về hành vi của cơ chế ấy. Hơn nữa, với tư cách Chủ tịch, Ông Thiệu hồi đó hẳn phải có quyền quyết định tối hậu đối với UB LDQG chứ không thể là kẻ bị "cuồng bức" được. Ngoài ra, bản văn phúc nghị chống khoản 7 điều 10 của Trung Tướng Thiệu năm 67 đã nêu ra những lý do khá vững chắc, không có lý bây giờ ông lại phủ nhận những lý lẽ đó và đổ thừa cho UB LDQG. Sự đổ thừa như thế là một điều phi lý, trẻ con, một sản phẩm quái gở của nhà Phụ tá đặc biệt về luật Pháp vậy:

4) "Việc lạm phát ứng cử viên TT năm 67 có thể làm suy giảm phần nào uy tín của vị TT đặc cử. Do đó, rút kinh nghiệm cũ, nhằm tăng cường

uy tín của vị nguyên thủ tương lai, Tổng Thống VNCH ngày nay đã đồng quan điểm với QH về nguyên tắc giới thiệu!"

Phụ đề: Nếu vậy, nên làm cách nào để chỉ còn có 1 liên danh độc nhất ra tranh cử thì uy tín của vị nguyên thủ lại càng bự hơn nữa!

5) "Điều 10 khoản 7 không vi phạm nguyên tắc bầu cử trực tiếp do HP qui định vì việc đặt nguyên tắc giới thiệu không có hậu quả làm cho cuộc bầu cử TT trở thành lưỡng cấp và do đó không trái với HP. Hơn nữa, tại Đại Hàn, ứng cử viên TT phải do 1 chính đảng giới thiệu, tại Pháp phải được sự giới thiệu của 100 đại diện dân cử..."

Phụ đề: Ai cũng thấy, các ứng cử viên TT khi phải qua sự giới thiệu của dân biểu, nghị sĩ, nghị viên tức là đã có một sự bầu cử lưỡng cấp, nhưng nhà Phụ tá lại bảo là "không lưỡng cấp" thì ông ta muốn nói những nói cuội thế nào chẳng được. Còn như đem chế độ bầu cử của Đại Hàn của Pháp mà so sánh với ta thì quả là một sự vô lý vì HP mỗi nước một khác. Và lại, 2 nước này đã phải là gương mẫu gì đâu mà phải đem ra dọa nhau như thế? Cứ làm như Đại Hàn và Tây là cha của ta không bằng ấy thôi!

Giả dụ có muốn bắt chước người ngoài đi nữa thì tại sao không để ứng cử viên Tổng Thống do chính đảng giới thiệu có phải còn hợp lý hơn không? Anamta không có chính đảng hay sao? Còn tại Pháp, đại diện dân cử được kể từ hạ tầng trở lên tức là gồm cả các vị ấp trưởng xã trưởng như bên ta, con số này lên tới vài chục ngàn thì lo gì không kiểm soát roo chữ ký giới thiệu, đâu có quá khó khăn như đạo luật của ông Phụ tá Luật pháp ở Anamta.

6) "Điều 10 khoản 7 không vi phạm sự bình đẳng giữa các công dân vì điều 10 khoản 7 chẳng cấm ai ứng cử hết, bất cứ công dân nào có đủ điều kiện luật định đều có quyền ứng cử."

Phụ đề: Nếu ứng cử viên Nguyễn Văn Thiệu đứng là đương kim TT, đứng có những kiến nghị xin người "hy sinh chuyển nữa" thì, theo nguyên tắc, điều 10 khoản 7 cũng không vi phạm đến sự bình đẳng. Nhưng thực tế, quả nhiên có một sự bất bình đẳng về quyền thế, phương tiện và nhất là những kiến nghị của bầy gia nô. Nhà phụ tá Luật đã quên bồng mất điều này nên mới bảo là không có sự bất bình đẳng!

7) "Điều 10 khoản 7 không vi phạm HP vì nó không hạn chế quyền bầu cử của người công dân."

A) Phụ đề: Đáng lẽ, người công dân, theo HP phải có quyền bầu bất cứ liên danh ứng cử viên TT nào mà không cần qua sự giới thiệu dùm của đám dân biểu, nghị sĩ, nghị viên, đảng này, điều 10 khoản 7 lại cho cái đám thiểu số trên giới thiệu, tức là có một sự hạn chế quyền tự do chọn lựa của người công dân. Thế mà ông Phụ tá lại bảo "không, hạn chế" thì có vẻ ức hiếp người công dân quá coi người công dân ngày thơ hơn ông Phụ tá nữa chăng?

8) "Điều 10 khoản 7 không vi phạm HP vì không xâm phạm thẩm quyền QH, không tạo thêm cho QH một thẩm quyền mới."

Phụ đề: Nếu vậy, sự việc các dân biểu 70 có được quyền giới thiệu ứng cử viên trước, được coi là "thẩm quyền cũ" hay sao? HP có cho họ có một thẩm quyền giới thiệu ông TT nào đâu! Rồi mới đây, ông già Hồ Dương Liệt lão can trở những người muốn giới thiệu một ứng cử viên không phải là "Người" và tự ý bày đặt những hình thức lố bỉnh về sự giới thiệu, như thế chẳng phải là tạo cho ông già củ sấm đó một thẩm quyền mới là gì? Hiến Pháp có ghi mục đó đâu!

Mang tiếng học Luật, lại nghiên cứu bao nhiêu lâu mới lòi ra được một công văn với những lý luận hàm hồ, ngớ ngẩn như trên để bênh vực cho điều 10 khoản 7, người Dương văn Thụy quả đã xứng đáng là phụ tá Đặc biệt về Luật pháp cho Chánh Vương! Có người Phụ tá cử khôi như thế hẳn chi Chánh Vương chẳng yêu thích khoản 7 điều 10.

Cộng Sản và TT Thiệu

Trong 1 cuộc phỏng vấn ở Saigon dành cho tờ Nữu ước Thời báo, đại tướng Dương Văn Minh, một chuẩn ứng cử viên TT kỳ này, đã phát biểu rằng: Nếu là CS, ông ta sẽ làm bất cứ điều gì có thể làm được để giúp cho TT Thiệu tái đắc cử!

Câu nói trên quả là 1 phát giác mới mẻ. Từ lâu nay, Chánh Vương vẫn tự nhận là người chống Cộng triệt để, mới đây, lại đòi quyết "thư hùng" với CS vào năm 73 nữa, thế mà ông đại tướng lại bảo, nếu là CS, ông sẽ làm mọi cách để giúp Chính vương tái đắc cử. Thường giúp cho một người đắc cử khi nhận thấy người đó có lợi cho mình. Nếu CS giúp cho TT Thiệu đắc cử như lời ông đại tướng nói thì chẳng lẽ TT Thiệu cũng làm lợi cho CS hay sao? Làm lợi cho nhau tức là người của nhau, bạn bè với nhau. Như vậy, ông đại tướng muốn ám chỉ TT Thiệu là bạn với CS chăng? Điều này làm sao mà tin được, nhất là đối với vị nguyên thủ của một quốc gia!

Tuy nhiên, câu nói của ông tướng Sún rằng được các báo Việt trích đăng lại đầy đủ mà vẫn không bị tịch thu. Đây cũng là một biến cố mới lạ đối với làng báo xứ này và khiến cho nhiều người phải nghĩ ngợi. Sự không

tịch thu báo có thể hiểu là ông Tân Tổng trưởng TT đã thay đổi thái độ và nhờ thế may ra, từ nay, báo chí sẽ thoát được một trường kiếp nạn. Nhưng còn sự im lặng của Chánh Vương khi bị người chụp mũ thì không hiểu tại sao. Có thể Chánh Vương im lặng để giữ lập trường "li" mà Người từng xiển dương, hoặc cũng có thể vì người coi khinh đối phương, không thêm trả lời chẳng?

Nhưng dù sao sự im lặng trên cũng dễ gây ngộ nhận. Theo tin báo chí mới đây thì, đặc biệt trong cuộc bầu cử năm nay, lần thứ nhất MTGP MN đã kêu gọi thành phần dân chúng cảm tình viên của họ không nên đứng ngoài diễn tiến các cuộc bầu cử như trước đây dài phát thanh bí mật của họ đã công khai kêu gọi không tẩy chay cuộc bầu cử... Tin này được loan ngay sau câu tuyên bố của Tướng Minh, thật là một điều rất bất lợi cho Chánh Vương. Trong

cuộc bầu cử sắp tới, nếu Chánh Vương thất cử thì không nói làm gì và trường hợp này khó lòng có thể xảy ra, còn như Chánh vương lại tái đắc cử, tức là được hy sinh chuyển nữa, tất sẽ có kẻ thù cho rằng đó là nhờ CS vì chúng đã nghe lời ông Tướng sún rằng mà làm bất cứ điều gì có thể làm được" để giúp người tái đắc cử.

Thế mới biết, chỉ vì nhu cầu "hy sinh" thôi mà người ta đã "chơi nhau sát ván". Ông tướng Minh trước đây vẫn được mô tả là một nhân vật hiền lành, thật thà thì nay, trường chính trị đã dạy cho ông ta tiến bộ vượt bậc, biết hạ đối phương và biết trả lời khá khôn ngoan những câu hỏi của bọn thợ viết quốc tế, không tệ như hồi mới làm Quốc trưởng đó nữa.

Như vậy, làm chính trị chẳng thú hơn là đánh ten nít sao? □□□

MÌ HAI CUA XANH

- Đủ các sinh tố • Vừa rẻ vừa ngon
- Vệ sinh bảo đảm • máy móc tối tân
- Để lâu không hư

V.N. Liên Hiệp Thực Phẩm Cty Sản Xuất

Tổng đại lý: hãng KHÁNH PHONG

17, NGUYỄN VĂN TRẠCH CHOLON - ĐT: 37.444

HAY NÉM PHIẾU BỌN MA GIÁO VÀO THÙNG RÁC

DĨ ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

Bọn mại bản Ba Tàu đã lột của dân ta hàng ngàn triệu nhờ vụ bán chợ đen thuốc hút...

— NAY... NHÀ TỔNG KINH TẾ ĐANG TUNG CHUỖNG DIỆT TẬN GỐC.

SAIGON. — Từ hơn một năm nay, nạn chợ đen thuốc hút đã ngang nhiên trở thành phây phây. Một sự phây phây trắng trợn đầy thách thức và coi như luật pháp... không có ở xứ này.

Ai đời Ruby giá tiền ghi 4000, mà khách tiêu thụ vẫn cứ phải trả 70 đồng. Capstan giá chính thức 52 đồng, mà vẫn cứ tã tã trả 90 đồng. Đây là hai ví dụ điển hình. Nói chung, tất cả các loại thuốc hút sản xuất ở VN, đều bán với giá gấp đôi!

Báo chí đã kích cứ việc... tha hồ mà viết, bọn chợ đen vẫn «đường ta, ta cứ đi». Thét rồi, sự chịu đựng của toàn dân thành ra quên đi... và êm

luôn!

U uất dồn nén thành phản ứng và Con Ong quyết làm ra chuyện, bằng cuộc hỏi thăm Nhà Tổng Kinh Tế họ Phạm.

Điều cần biết là ông Kim Ngọc cóc biết hút thuốc lá có lẽ vì... Không phải là dân hút nên ông dèch thông cảm với... hàng triệu giới tiêu thụ trên đất này, đang bị bóc lột dài dài!

Vừa được nghe Con Ong nói qua nội vụ ông Tổng sững sốt... suýt té xỉu! Ông ra lệnh tụt suýt phải điều tra rồi chỉ thị mời gấp mấy ông Tây giám đốc các hãng thuốc đến để báo cáo đầu đuôi...

Thì ra bọn tố sự chợ đen: Thủ phạm vẫn là các chú con trời tục gọi Ba Tàu.

Chúng khoái cái danh nghĩa là dân mại bản. Giữ độc quyền vụ phân phối thuốc ở mỗi tỉnh và thị xã. Mấy lão Tây giám đốc chỉ tin cậy mại bản, nhờ cả một đại công ty làm chợ đen, được... chăm chước bởi các nhà kiểm soát kinh tế từ trung ương đến đô thị tỉnh... Có nhiên là tụi mại bản phải nhớ có màn đấm mồm cho quý quan kiểm soát—và tin mật báo còn cho biết, ngoài ra còn có bàn tay của các Bà Lớn cũng ăn chịu với tụi chợ đen, từng bóc lột toàn dân—ta tính sơ sơ mỗi ngày trên cả nước chúng đớp cả trăm triệu tiền đút túi—và bạn thử nhẩm tính hơn 1 năm qua đã có bao nhiêu ngàn triệu chui vào két của tụi ác ôn này. Đường như nhà Tổng Kinh Tế quyết ăn

thua từ gốc, nên đã phải xin chỉ thị của Đại Vương, đề... thẳng tay tính toán luôn cả các Bà Lớn, nếu họ toan nhào ra che chở! không thể để cho mấy tên Tây Tàu lộng hành như thế. Nhất là Nhà Kinh Tế... liệu có thoát khỏi bị mua đứt vì... tụi mại bản huê kiều trộm chợ đen nói trên. Phải bóp cổ cho nó lè ra. Chứ không phải là chỉ nộp phạt vớ vẩn mà thôi! Hãy diệt tận gốc, diệt cho nát thây bọn cướp ngày này.

Nếu làm được, kỳ này ông sẽ hốt cả triệu phiếu của dân hút thuốc để về cho T ông Tổng là cái chắc! Riêng C.O sẽ tặng ông huy chương... bằng cái lá đa.

KIỆN CỬ KHOAI

Khi các ông Trần công Quốc, Cao thế Dung, (người đã không thêm ra tranh cử Hạ Viện kỳ này) Nguyễn Trần vào đơn kiện điều 10 khoản 7 tại Tối cao pháp viện, thì người ta đã cho các ông hay rằng các ông chỉ là những con kiến đi kiện củ khoai, tương lai của các ông sẽ dèch phải là tối cao mà là tối um.

Quả đúng như vậy, Tòa Tối Cao đã phán cái điều 10 khoản 7 cóc có vi hiến, vi luật gì hết. Trong tất cả những ông đi kiện cóc ông nào học luật đâu, còn 9 ông Tòa ngồi xử, ông nào cũng luật pháp đầy mình, vậy các ông thua là đúng chứ.

Tòa Tối Cao của ta mà phán quyết là kẻ như xong, nếu các ông muốn phá án chỉ còn nước các ông xin pát-pang sang Mỹ.

CHÂU ĐỐC: Những đảng viên nhân xã đảng tại Châu Đốc và cũng là những tin đồ Phật Giáo Hòa Hảo vừa cho công bố một văn thư ngỏ gửi toàn thể các cử tri toàn quốc. Trong văn thư, những đảng viên Nhân Xã đảng đã lên án gắt gao chính thể dân chủ này chỉ là một chính thể dân chủ giả hiệu? và hiện tượng «ma giáo», xuất hiện đầy đủ trong đủ cả ba ngành Hành, Lập và Tư Pháp.

Bản văn thư cũng còn lên án gắt gao những dân biểu Hạ Viện quá lem nhem trong bốn năm qua, làm mất lòng tin ở phía dân chúng. Dân bầu họ vào Hạ Viện để làm việc nước, nhưng họ đã chỉ lợi dụng chức vụ dân cử để đi công du, buôn lậu, làm nhục cho quốc thể. Do đó bản văn thư đã kêu gọi toàn thể cử tri cương quyết:

1) Không bầu phiếu cho những tên dân biểu cũ phản dân, hại nước ký tên hay biểu quyết tăng những sắc thuế nhằm tạo sự đối khổ cho đồng bào. Không bỏ phiếu cho những nghị viên các hội đồng Đô, Thị, Tỉnh mới đắc cử vào các hội đồng nghị chưa nóng ghế đã muốn bỏ rơi đồng bào để chạy vào Quốc Hội. Những Nghị viên đó chỉ là phường bán nước buôn dân.

2) Không bỏ phiếu cho những dân biểu đòi vùng cũ về vùng mới, vì họ đã không làm gì cho đồng bào các vùng cũ trong bốn năm qua, đã phản bội đồng bào ở đơn vị cũ, bởi vậy họ phải tránh né.

3) Không bầu phiếu cho những «Ngại Sĩ ra rìa» chạy từ Thượng xuống Hạ viện.

4) Không bỏ phiếu cho gian thương, mại bản, vung tiền ra mua chuộc các tên đầu cơ tôn giáo và chánh quyền địa phương để dụ dỗ, dối gạt chúng ta bỏ phiếu cho chúng.

5) Không bầu phiếu cho những tên ma đầu tung tiền ra mua quà biếu như sách vở cho con em để van xin lòng thương hại của bố mẹ các con ngõ hầu kiếm phiếu. Lưu ý là họ bỏ nhiều tiền ra trong cuộc tranh cử, khi vào được quốc hội họ sẽ tìm mọi cách gỡ vốn lấy lời, do đó họ không ngần ngại đem bán rẻ chúng ta, làm hại chúng ta như ký tên để tăng thuế nữa v.v.

6) Không bầu phiếu cho kẻ tha phương (không phải người sanh trưởng ở địa phương) vì khi đắc cử họ sẽ lặn luôn như trường hợp dân biểu họ Dương ở Châu Đốc.

7) Không bầu phiếu cho những kẻ thân Cộng, vì khi vào nghị trường chúng sẽ thao túng nghị trường, dọn đường cho CS xâm lăng.

7 điểm trên của các người trong Nhân Xã đảng quả là 7 ngọn trùy đáng vào đầu những ứng cử viên thuộc loại ma giáo. Tuy còn chưa đủ, nhưng cũng đủ để đồng bào cử tri toàn quốc có một ý niệm rõ rệt phải bầu ra sao, bầu cho ai.

Bọn Con Ong thấy cần ứng hộ 7 điểm trên của những người Nhân Xã đảng Châu Đốc, và kêu gọi đồng bào cả nước hãy «đánh bỏ mẹ» những tên dân biểu dơ dáy đó bằng cách lột mặt nạ chúng, và ném phiếu của chúng vào thùng rác.

Trong lúc Tổng Hành Dinh Mèo ra Lệnh « si-tốp » chống Cộng

THỊ H.N LẠI CHỈ THỊ « xác định bạn thù nhà... diệt Mỹ đến tận cùng »

TIN MẬT. — Tuần trước Con Ong đã loan tin tổng hành dinh Mèo tại An Nam đã chỉ thị khẩn cho các cơ quan ngôn luận do Mèo chỉ tiền, phải ngừng gấp mọi luận điệu chống cộng.

Thì ngược lại tin mật từ phía bên kia vừa tiết lộ: Hà Nội đã phát động cuộc học tập vĩ đại trên toàn quốc với đề tài «xác định bạn thù». Trước kia một đoàn thể chính trị hay tôn giáo nào, không cùng lập trường với CS đều bị coi là kẻ thù phản động như VNQĐH hoặc lực lượng Công giáo. Nay Bắc Việt chủ

trương điều chỉnh lại quan niệm về bạn thù, bằng cách — liên kết tức khắc với mọi đoàn thể, phong trào có tôn chỉ chống Mỹ — Dù các đoàn thể này ngược hẳn với xã hội chủ nghĩa nhưng cứ có chủ trương đá Mỹ là cộng sản coi như «đồng minh» trong giai đoạn cần đuổi Mỹ ra khỏi xứ này cái đã. Rồi sẽ hậu xét màn tư tưởng lập trường — tính với nhau sau này.

Thật là mỉa mai khi Mỹ muốn ve vuốt Bắc Việt, thì ngược lại... cộng sản vẫn quyết liệt diệt Mỹ... đến cùng

Y. K. C. O.

NGƯỜI MÈO LÁO LÉU

● KÉP ĐỘC

Ngót hai chục năm giao du mật thiết với các người bạn Mỹ, dân Anamta không hề biết hay nghe nói tới một anh Mèo nhà quê nào có cái tên là «Xi tin» (Steele).

Mãi tới gần đây, nhân nước Hoa Kỳ phát động phong trào bài trừ ma túy trên toàn cõi Đông Nam Á, người ta mới bỗng nghe nói tới anh chàng DB «Xi Tin» sau khi anh tự đánh bóng bằng cách lên tiếng tố cáo 1 tướng lãnh VNCH là trộm buôn lậu thuốc phiện.

Nếu kể tố cáo là một dân biểu Anamta thì không thành vấn đề. Có quyền. Nhưng đây lại là dân biểu Mỹ, trên nguyên tắc bình đẳng và chủ quyền quốc gia, cóc ăn nhằm gì tới nội bộ VNCH; lại không có bằng cứ chứng minh.

Do đó, lời tố cáo đó được coi là vô giá trị; kẻ bị tố lại lên tiếng thanh minh thanh nga, đâm ra cũng ngỡ ngàng. Cách một cái đậu, con chó hàng xóm sủa thì cứ mặc bố nó. Hơi đầu mà rục rịch.

Tuy nhiên, sau đó có một điều cần phải đặt thành vấn đề: Đó là lời đòi hỏi cách chức Tướng Dzu của DB «Xi Tin».

Sự đòi hỏi này lộ bịch, lão lêu và vô học. Người Mỹ vẫn tự hào về truyền thống dân chủ và tinh thần tự do của mình; các TT Mỹ vẫn từng cam kết tôn trọng chủ quyền các Quốc gia bạn. Hiến chương LHQ—mà trong đó HK là 1 hội viên sáng lập—cũng minh thị việc cam xen vào nội bộ 1 quốc gia khác.

Nay DB «Xi Tin» phát ngôn bừa bãi như vậy là đã làm mất uy tín của HK đối với các quốc gia đồng minh. Vì đó là 1 hành vi trắng trợn xen vào nội bộ nước khác. Trừ phi chính các bạn đồng viên của «Xi Tin» có thái độ để sửa chữa sự sai lầm này, nếu không nước Mỹ sẽ bị dân Anamta nhìn bằng con mắt căm thù và kinh tởm.

Cá nhân ông Dzu không quan trọng. Nhưng quân lực Anamta là một tập thể không thể để bị bắt cứ 1 anh ngoại quốc nào bởi họ dễ dàng như vậy.

17 năm Hoa Kỳ đổ quân và đồ của vào đây, hẳn cũng mong khi rút ra sẽ để lại tí kỷ niệm đẹp, chút ân tình côm; không lẽ tổn kém như vậy chỉ để choốc lấy sự khinh bỉ và thù ghét?

PHÒNG KHÁM BỆNH
NHÀ BẢO SANH
Bác sĩ
HOÀNG-NGỌC-ĐÌNH
 3 Hải Thượng DALAT

NÓI LÃO MÀ CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn dưa lát phát hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

● GÃ THÂM

cần long trọng hứa với quốc dân đồng bào.
— Nếu đồng bào bỏ phiếu cho tôi, khi đắc cử Tổng Thống, việc làm đầu tiên của tôi là việc can thiệp với Tivi Mỹ, lấy phim wrestling từ Mỹ sang chiếu mỗi tuần 2 lần, mỗi lần dài tiếng đồng hồ, cho đồng bào tha hồ coi...

Ứng cử viên TT nào hứa như thế chắc chắn sẽ thắng.
Nhân tiện bàn lão về bầu cử, Gã Thâm giới thiệu một số thân hữu ra ứng cử Hạ Viện kỳ này: Thương Hoài Nguyên, cây viết chuyên về Đồ Vật nhiều uy tín nhất Giao Chỉ, ra ứng cử ở Đơn Vị 1 Sêgông với dấu hiệu Mil Mascaras. Thương Hoài Nguyên sẽ là địch thủ cỡ nặng của những kỳ giả ra ứng cử ở đơn vị này như đàn anh Nguyễn mạnh Côn, Hồng Dương, Tú Kếu, Hải Bằng, Tú Xe v.v.

Bắt đền Thị Phún

Trong kế hoạch 7 điểm tung ra du dỗ Huế kỳ, Thị Bình thò ra cho mấy anh Mèo ngửi mấy món thơm như chả chó:

- 1- Trả về hết tù binh Mèo kể cả những anh phi công bị vồ ở Bắc Việt.
- 2- Cho Mèo được quyền viện trợ bồi thường tái thiết cho Bắc Việt.

Thị Bình nguyên chỉ là đại diện của Việt Cộng ở miền Nam, Thị lấy tư cách gì tuyên bố bằng lòng cho Mèo đem đồ la vào Bắc Việt?? Nhưng Thị vẫn tuyên bố và Xuân Thủy ngậm miệng ăn tiền. Có điều ta phải nhận rằng 2 điều trên đây trong số 7 điều của thị Bình quả là rất thơm đối với chánh phủ Nixon, nhất là đang lúc Nixon bối rối vì uy tín xuống thang trong kỳ tranh cử này ở Mỹ.

Giao chỉ bầu Tổng Thống mới thì Mèo cũng bầu Tổng Thống mới ở Mèo, các phe phái tranh nhau quyền hành còn xử dụng những đòn ma giáo ác ôn còn đồ và tàn nhẫn, bần thiêu hơn ở Giao Chỉ nhiều. Còn nhớ mấy năm trước đây, chỉ vì muốn hạ uy tín của đang kim Tổng Thống Lyndon B. Johnson, phe đối lập đã trưng ra tài liệu Bà Johnson nhận quà đất tiền của nước bạn, và can tội đòi tiền «cát xê» quá nhiều khi xuất hiện trên Tivi trong chương trình cứu tế, làm nghĩa.

Chánh phủ Nixon đang tang gia bối rối vì chiến tranh VN. Đánh nữa thì không được vì dân Mèo không chịu, rút ra cũng bỏ mẹ vì làm cho Mèo mất nhân mặt mũi. Lối thoát duy nhất của TT Nixon là giải quyết được chiến tranh VN trong danh dự, tức là Mèo không bị mất mặt, Nay nếu TT Nixon lấy được số tù binh phi công Mèo đang bị hành hạ ở Bắc Việt về nước, ông lại có quyền ăn tục, nói phét, hứa loạn trong những bài diễn văn tranh cử sắp tới.

Mèo rất muốn được vào BV. Nay lại chính thị Bình mở miệng đòi Mèo phải vào tái thiết BV. điều kiện ấy phải do Mèo đưa ra, do Mèo đòi mới đúng. Sợ rằng mai đây, Mèo sẽ viện trợ cho BV nhiều hơn, tận tình hơn là viện trợ cho miền Nam. Vì sao? Vì Mèo vốn có «mặc cảm phạm tội» rất nặng. Mỗi khi tàn phá nước nào, khi huê nhau Mèo vẫn đổ của vào xây dựng lại nước đó hách hơn trước để hối hận. Bằng chứng là trong Đệ Nhị Thế Chiến, Mèo đã phá nước Nhật, nước Đức và sau đó, đã đổ đồ la vào tái thiết 2 nước Nhật và Đức trở thành 2 quốc gia có nền kinh tế phồn thịnh nhất thế giới.

Theo nhận xét của Gã Thâm, chánh phủ Nixon sẽ vồ lấy kế hoạch 7 điểm chả chó của Thị Bình và quân Mèo ở Nam VN sẽ rút về nước rụp rụp trong mấy tháng tới. Sẽ chỉ còn chừng 20.000 lính Mèo ở lại những căn cứ quân sự lớn như Cam Ranh Chu Lai. Công nhân Việt ở các sở Mèo sẽ thất nghiệp đói dài.

Người từ lâu vẫn hò hét đòi đuổi Mèo hăng nhất là Thị Phún Bá Thành. Nay Mèo đã rút, các bạn công nhân sở Mèo nên đi tìm Thị Phún Bá Thành mà đòi... chia tiền.

nhỏ
lông
báo

● CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Vất và

Ông cựu Tổng trưởng bộ Tịch thu có tên là Khắc Tinh. Theo chữ Nho, khắc tức là làm cho mất đi, khắc tinh tức là không tinh được nữa. Mà còn tinh làm sao được khi cuộc đời làm quan của ông gặp nhiều chuyện hồi hộp, gay cấn quá.

Khi còn ngồi bên bộ Tịch thu, ông đã làm cho báo chí lao đao. xiềng niềng, có một ngày đẹp trời ông đã hốt tới 13 tờ nhật trình vì trót dại đăng lại lời tuyên bố của một ông nghị. Tịch thu báo tức là không cho người khác đọc, không cho người khác đọc thì ông phải đọc một mình. Đọc một ngày tới 13 tờ báo nên ông mới bắt tỉnh.

Khi vừa tỉnh lại, ông bỗng thấy mình nằm trên khu đất hoang với những kẻ đang đấu võ rừng. Đó là chỗ ở mới của ông. Tại đây ông lại gặp những chuyện «suýt păng» hơn nữa, chẳng khác gì trong những phim trinh thám. Những chiếc phong bì đựng đề thi dán thật kín mà không hiểu tại sao đề thi vẫn phọt ra ngoài và bọn thí sinh chưa nghe giám khảo khai đề, đã có ngay bài giải trúng phong phúc. Tương chỉ có một lần thôi nhưng mới đây lại xảy ra rất nhiều lần «tiết lộ tài liệu mật» nữa!

Đề thi bị tiết lộ tức là phải có người tiết lộ. Người biết được đề mà tiết lộ phải là người của bộ Võ rừng. Rồi có một sự buồn bán đôn ào, náo nhiệt. Thế là ông Khắc Tinh lại bắt tỉnh.

Thành ra cái cung quan lộ của ông gặp nhiều lận đận quá đi, đi tới đâu cũng xảy ra chuyện ở đó ngay.

Về bích chương ứng cử

Trừ những anh còn được «bảo vệ an ninh», hầu hết là các anh chị dân bản từng có thành tích đáng kể như buôn bạc lậu, vàng lậu, buôn lịch ở trường, si líp xú chiêng, ăn cắp tượng Chàm, đồ vật... đều lủ lượm vác những chiếc mặt mo ra tái ứng cử. Và phần lớn đều thay đổi địa điểm hồng mừ toan mạp mò đánh lận con đen. Chúng trường cử tri đều ngây thơ như những con cừ non nên tính làm thêm một phát lừa bịp trắng trợn.

Có điều không biết những tên này sẽ viết lách trên bích chương tranh cử của chúng ra sao? Những tên vàng cục, tượng Chàm, ăn cắp, đánh vật sẽ quảng cáo những gì về thành tích của chúng? Thạt là khôi hài, mĩa mai khi có những ứng cử viên như bố Nguyễn quang Luyện lại viết trên bích chương rằng mình trong sạch nhất nước, đã từng chống những kẻ buôn lậu vàng cục đến kỳ cùng. Và các chị em bạn hàng sẽ phải cười đến tè cả ra quần khi thấy bích chương của mụ nà: nó Dạ Xoa vẫn còn về một gánh hàng rong với những khẩu hiệu chống «bê hội đồng», chống còi quần dơ trùm lên đầu bạn đồng viên...

Đề nghị những anh chị dân bản nói trên kỳ này đừng viết lách nhiều làm chi cho mệt. Anh Nguyễn quang Luyện chỉ cần in hình mình bên cạnh một bài phân và đề chữ «Vàng cục» là đủ rồi. Còn anh Nguyễn văn Chính thì vẽ cha nó rớt va li tiền bên cạnh mấy anh quan thuế và ghi bên dưới: «Buôn lậu Đức Thánh Trần». Cũng thế, anh Nguyễn Ngọc Nghĩa nên vẽ một pho tượng Chàm và ghi chú là «An cấp». Em Kiều lá đồ thì vẽ một sự vụ lệnh với một cục gồm rồi đề chữ «Cao». Nặc nô Dạ Xoa đứng về gánh hàng rong nữa vì làm nhục cho bạn hàng, mà chỉ nên vẽ 1 chiếc quần dơ, hoặc một màn đồ vật, hoặc một cảnh «bê hội đồng» rồi ghi thêm hàng chữ «Gái đi già mồm». Lão Hồi dương thì chỉ cần vẽ một cú sấm, một cái chuông bán kem và hai chữ «đề báo». Rồi những anh chuyên ngù gặt, trốn hợp, nhòm lỗ khóa buôn lịch ở trường, chui hậu môn hành pháp, ăn bản cũng nên dựa vào thành tích quá khứ mà vẽ hình cho đúng.

Làm như vậy, may ra các anh chị sẽ được cử tri thương mà cho đắc cử vì tối thiểu cũng tỏ ra còn một chút thành thật. Đừng nói lão mà cứ tri gian.

TỪ SỐ SAU

CON ONG

mở chiến dịch đánh lớn

Đèi mặt những Ma Đâu rấp tâm vào Nhà Hát Tây

● Dù có đi bầu hay không đi bầu,
bạn cũng phải đọc Con Ong để biết
rõ bộ mặt thật nham nhở, bỉ ổi của
bạn lưu manh đang lừa gạt cử tri

CON ONG

Một tuần người Bảy ngày việc

• THIÊN - KHÔI

Phải phân ứng dữ dội hơn

Trong vòng hai năm nay, giai cấp Tướng lãnh Giao Chỉ luôn luôn bị sao quả tạ chiếu. Năm ngoái ông cố Đại Tướng Trí đã bị ông Nghị Nguyễn Văn Chức tố đích danh tại diễn đàn Thượng viện là vua tham nhũng, và ông cố đại tướng đã đòi phải đầu súng rửa hận ngay. Sau ông Tướng Trí tới nhiều ông Tướng khác được nêu tên lên bằng phong thần, ông Tướng hiện tại bị treo trên giàn hỏa dư luận là Tướng Ngô Dzu. Ông Dzu đã bị một dân biểu Mỹ tố là trùm luôn lậu bạch phiến. Trước lời tố cáo này ông Dzu đã bay ngay về Saigon để xin gặp Tổng Thống Ngô hầu phân trần, nhưng ông đã không được ông Tổng Thống tiếp kiến. Và ông Dzu đã phải viết một bức thư ngỏ thách thức ông dân biểu Mỹ trưng bằng cứ.

Trong lá thư này có một điểm thật rõ rệt, đã nói lên được nguyên do vì đâu mà ông Dzu bị tố. Theo ông Dzu, chính là vì lòng ganh ghét của một số người với chức vụ Tư Lệnh quân đoàn II và quân khu II của ông. Nhưng số người này là số người nào đây nhỉ, có phải Tướng Lữ Lan như dư luận đồn đãi không? Ông Dzu đã có can đảm thách thức Dân Biểu Mỹ trưng bằng cứ, sao ông không nói huých toẹt cho mọi người biết những người nào đã ganh tỵ với chức vụ của ông?

Người xưa nói «Mua danh ba vạn, bán danh ba đồng» danh dự của ông Dzu đang bị treo giá ba đồng bởi một ông dân biểu tận xứ Mỹ, ông dân biểu Mỹ này còn đòi phải giải chức tướng Ngô Dzu. Ông Dân Biểu Mỹ là cái «thứ» gì mà đòi giải chức một tướng lãnh VNCH? Đất nước này đâu phải là thuộc địa của người Mỹ! Tôi nghĩ các tướng lãnh VN phải làm mạnh với người Mỹ. Phải làm mạnh mới được, kẻo không «thừa thắng xông lên» các tên Dân cử Mỹ sẽ còn dựng đứng nhiều chuyện để đốt cháy hết những vị lãnh đạo chính trị cũng như quân đội» Giao Chỉ. (Hiện nay bộ Tư Pháp Mỹ đã đe dọa khui đủ các viên chức cao cấp Giao Chỉ buôn bán ma túy làm hại cho lính của họ).

Khi ông Kissinger dọa

Sau khi tới VN để tiếp xúc với nhiều giới chính trị tại đây, ông Kissinger đã trở về Mỹ sau khi đi thăm vài nước trong vùng Đông Nam Á, và ông đã lên tiếng dọa: «Nếu VN có một cuộc đảo chánh, người Mỹ sẽ phải tay trước mọi vấn đề VN». Lời nói của một ông trùm chính trị của một cường quốc không phải là một lời nói chơi. Với cái mũi dài với những máy IBM, ông Kissinger hẳn đã ngửi thấy mùi là lạ đang có ở VN?

Nhưng ai có thể làm cuộc đảo chánh bây giờ, và làm để làm gì? Nước VN hiện nay chưa đủ nạt sao, dân VN chưa đủ khổ sao mà có ai muốn tạo thêm những hỗn loạn nữa?

Dường như có một người ở đây đã thường hay nói là: Nếu cuộc bầu cử tháng 10 không trong sạch sẽ có đảo chánh. Nếu VN có một ông Tổng Thống phân bội dân tộc, đất nước sẽ có đảo chánh.

Hoặc giả: «Chính Phủ hiện tại tồi tệ lắm, cần phải làm lại từ đầu»

Từ nhiều năm nay rồi, dân tộc chưa có được một ngày vui, chưa có nổi một nụ cười, mà chỉ có máu xương, nước mắt và hờn oán đau thương. Những người dân Việt sẵn sàng sống nhân nhục, chịu đựng, nhưng chỉ xin những người đang được chế độ, thời đại chiếu dãi hãy để cho họ được yên mà sống, đừng vì quyền lợi cá nhân, bè phái mà làm khổ họ.

«Thảo luận về tương lai TT Thiệu, PTT Kỳ»

Một bản tin mới trong các báo ra ngày thứ hai vừa qua, có một cái tin mà tôi chắc khi nhiều người đọc qua đều thấy khó chịu. Đó là cái tin ông Tổng Thống Mỹ R. Nixon đã chỉ thị cho ông Kissinger tiếp xúc với Lê đức Thọ tại Balé để thảo luận về 7 điểm hòa bình của phe MTGP mới đưa ra đồng thời cũng đề thảo luận về tương lai Tổng Thống Thiệu và Phó Tổng Thống Kỳ. Mục đích cuộc thảo luận để người Mỹ có thể biết rõ quan điểm của phe Cộng Sản về «vai trò» của hai ông Thiệu Kỳ.

Người Mỹ chưa có được đầy 200 năm văn hóa, do đó người Mỹ thường tỏ ra nhiều khi thiếu tế nhị trong sự xử thế, thảo luận về tương lai hai ông Thiệu Kỳ ông Nixon một khi nhận định như thế đã mặc thị hai ông Thiệu, Kỳ chỉ là hai quân cờ trên bàn cờ Đông Nam Á, mà ông Nixon và phe CSBV là hai người đang dự cuộc đấu. Thật mỉa mai và chua chát, và cũng thật uất giận và đau đớn cho cả dân tộc chúng ta. Hai ông Thiệu Kỳ ngày nay tuy chưa được toàn dân tin tưởng, thần phục, nhưng hai ông cũng đã là đại diện cho cả Quốc Gia cho Dân Tộc trước quốc tế. Chức vị của hai ông ngày nay là do dân chúng VN bầu lên, (dù chỉ có 35/100 dân chúng) chứ không phải là những người bù nhìn do người Mỹ đặt định. Vậy ông Nixon có quyền gì mà chỉ thị cho ông Kissinger «thảo luận về tương lai hai ông Thiệu Kỳ» với Lê đức Thọ.

Đã từ lâu, khi người Mỹ có mặt trên đất nước này, người Mỹ đã nhiều lần công khai bày tỏ tình thân thái thú của mình. Người Mỹ đã can thiệp vào nội bộ VN quá nhiều, nếu không muốn nói trắng ra là người Mỹ đã cố ý vi phạm chủ quyền Quốc gia VN. Những tài liệu mật mà báo chí Mỹ phanh phui trong những ngày gần đây, những tài liệu mật đã ghi nhận đầy đủ và rõ ràng những cuộc thảo luận về những cuộc chính biến tại VN giữa cựu đại sứ, Tướng M. Taylor và một số Tướng lãnh VN đã cho người dân VN thấy quá rõ sự can thiệp của người Mỹ vào nội tình VN trầm trọng tới mức nào.

Tự ái Quốc Gia và tự ái Dân Tộc đã khiến cho những người VN phần nộ trước những bản tin đó, và họ muốn vùng lên nhưng nghĩ tới lực và lượng của dân tộc còn quá yếu kém, nghĩ tới sự sống còn cho quê hương, cho những thế hệ con cháu ngày mai không phải bị đè nén dưới gông cùm CS nên họ đã phải cúi đầu tạm «thua», người bạn Mỹ. Thế hệ này là thế hệ

nhận nhục để âm thầm xây dựng vinh quang cho thế hệ ngày mai. Nhưng có lẽ đã tới lúc người VN không còn thể nhận nhục được nữa. Trước sự mệt mỏi của người Mỹ, trước sự phân bội của người Mỹ khi toan tính bắt tay với CS để giải quyết (một sự giải quyết bất lợi cho người Việt tự do) cuộc chiến VN. Người VN đã tới lúc phải đứng dậy, đứng dậy nói lời «cám ơn» người Mỹ và tiễn anh đi.

Tôi chưa biết cuộc tiếp xúc (nếu có) giữa ông Kissinger và Lê đức Thọ «số phận» của hai ông Thiệu Kỳ sẽ ra sao nhất là một khi ông T.T Thiệu đã kiên quyết giữ vững lập trường của ông, không trung lập, không liên hiệp, và không đầu hàng CS.

Đệ nhất «gia nô»

Dân Biểu Nguyễn Hữu Chung vừa gọi đích danh ông chủ tịch HV Nguyễn bá Lương là đệ nhất «gia nô». Sở dĩ ông Chung gọi như vậy là vì ông Nguyễn bá Lương đã không chịu «thị thực» chữ ký giới thiệu ông Dương Văn Minh ra tranh cử chức vụ Tổng Thống của ông Chung. Người tuổi trẻ vốn thường hay nóng tính và sự nóng giận đôi khi làm người ta mất khôn và mất cả sự lễ độ. Ông Lương với cái tuổi tri thiên mệnh so với cái tuổi mới nhai lập của ông Chung, ông Lương có thể đứng vào hàng thức bá, hoặc hơn nữa, hàng trưởng thượng của ông Chung, lẽ ra ông Chung phải có những lời nhẹ nhàng hơn một chút cho có vẻ «kính lão».

Thế hệ này nói theo ông Phó Kỳ là thế hệ của người trẻ, người trẻ dễ làm được việc nhưng cũng thường làm hỏng việc, nhất là những việc lớn. Nhưng nói đi phải nói lại, những người già muốn được người trẻ kính trọng, ít ra người già cũng phải có tư cách để cho những người trẻ như ông Chung kính trọng không thì cả nước đều biết. Người già, nhất là người già Á Đông, thường thắm nhuần đạo lý thánh hiền, mà đường như cụ Lương đã không được theo học tới nơi tới chốn ở những nơi gọi là cửa Khổng, sân Trình, nên cụ đã thiếu cái phong thái thung dung, chính trực của nhà Nho. Có lẽ nơi sân trước nhà cụ Lương ở đã không được trồng những khóm trúc, mà chỉ có những đám cỏ đuôi chó mọc lộn xộn, bừa bãi, cho nên cụ đã chịu ảnh hưởng nặng nề của loài cỏ đó chăng?

Gia nô theo nghĩa nôm na là kẻ ăn người ở trong nhà, ăn ở quá lâu thì lên hàng lão bộc mà đã lên tới hàng lão bộc thì kẻ gia nô đó phải là kẻ đã hết sức trung thành với chủ, trung thành từ thời đại chủ tới thời tiểu chủ, từ lúc còn sức bừa củi, gánh nước tới khi chỉ còn sức thông cái ống điều thuốc lảo, hay tráng vài cái ấm trà tàu mỗi buổi sớm mai. Cụ Lương khi mới qua hai kỳ làm dân biểu, dân biểu lập hiến rồi dân biểu lập pháp, như vậy thì cụ chưa thể nào lên tới hàng lão bộc được. Nhưng dù chưa đạt tới cái «chức vụ» đó, cụ Lương qua hàng đông không chịu «thị thực» chữ ký cho ông Chung, cũng đã chứng tỏ được lòng trung thành của cụ đối với một vị đại chủ là ông Tổng Thống Thiệu. Cái đáng quý của cụ Lương đối với ông Tổng Thống Thiệu là ở chỗ đó. Nói giả dụ, mai này ông Dương Văn Minh có lên làm Tổng Thống, thì ông Chung chắc chắn cũng phải bày tỏ lòng trung thành của ông Chung với ông Minh như cụ Lương đã bày tỏ lòng trung thành của cụ đối với ông Thiệu thôi. Hôm nay người làm gia nô cho người này, thì mai đến lượt mình làm gia nô cho người khác. Vậy ông Chung với vàng nặng nhẹ làm chi. Trong cuộc đời này, giữa thời đại này, ai dám nhận mình luôn luôn là cây tùng cây bách. Một khi đã đứng vào trong cuộc, thì mọi phán xét xin hãy giành cho người đời.

•••

HÉTĐAUBAOTỬ

Thuốc nhập cảng ĐỨC QUỐC

ULGASTRIN : Trị ung loét bao tử,ợ chua, đau dạ dày.
ULGASTRIN: Trị đau bao tử kinh niên và cấp tính, đau bao tử vì lo nghĩ quá nhiều.
ULGASTRIN : Công hiệu chắc chắn.

Thơm ngon dễ uống bán tại các nhà thuốc Tây.

CẢM — CÚM

đã có

RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi Đỏ

ĐỀ CHƠI ĐỀ HỌC

Tuần này cũng lại có biến chuyển mới trong hàng ngũ Đề Chơi Đề Học. Số là Toán Cái Bang thấy lão Kit đến Saigon, bèn tự cho là mình đã làm đầy đủ bổn phận, chỉ nên ngậm miệng ăn tiền cho xong, còn toán Ném Đá Giấu Tay thì vội vã xách cặp chạy theo lão Kit để học thêm vài miếng nghề.

Hai Toán thay thế là :
— Vung Vít
— Âm Ớ Hội Tề
Hai Toán này vẫn thường xuất hiện đều đều trên các nhật báo cũng như radio, tivi, nên Ban Tổ Chức cũng xin phép được miễn giới thiệu.

Sao sừ Xi tin lại xía vô ?

HỎI : Vụ ông Tướng Chu Dzu bị tố bỏ lơ thoát đầu ai cũng tưởng là ông Tướng Lữ Bộ chơi sao bây giờ lại lòi ra sừ Mèo Xi tin ?

CUỐP CHÁO THÍ : Thì chuyện đếch gì lại không do mấy anh Mèo. Ngay đến cháo thí mà bọn này đang đi cướp cũng là của Mèo chứ của ai đây ?

BÔI DƠ : Thế mới đáng đời ! Phen này cứ gọi là giậu đổ bìm leo, còn vô số hũ mắm sẽ được khui ra bằng thích.

VUNG VÍT : Ai còn lạ gì. Nếu anh chàng ném đá giấu tay không cung cấp tài liệu cho Mèo thì cứ gọi là mười anh Xi tin cũng cóc biết gì mà tố, cứ đứng nói một anh Xi tin.

ÂM Ớ HỘI TỀ : Này đừng có đùa, trên phi cơ của ông Tướng Chu Dzu có gắn máy quay phim hồng ngoại tuyến, ông ấy có biết không đã chứ

BAN GIÁM KHẢO : Vung Vít coi vậy mà ăn nói đầu ra dó chứ không phải vừa : 5 điểm !

Sao Đại Vương không tiếp ?

HỎI : Ông Chu Dzu từ nơi biên ải bay về Kinh Đô xin ra mắt Nguyễn Vương để làm chỉ vậy, và tại sao Nguyễn Vương không tiếp ?

CUỐP CHÁO THÍ : Lúc này bầu cử tranh cử mới là công việc hệ trọng, ai hơi sức đâu giải quyết ba cái vụ bờ lở ?

BÔI DƠ : Ông Chu Dzu về kinh cốt để xin Nguyễn Vương bốc cho tí thuốc, định cho đủ hơi sức đấu với ông Xi Tin. Nhưng có lẽ một mình Chu Dzu dư sức đánh gục anh Xi Tin rồi, khỏi cần đến Nguyễn Vương mới lãnh mặt để khỏi mang tiếng.

VUNG VÍT : Đúng là ông Chu Dzu quá lo con bò trắng răng. Bởi vì trước đây đã có nhiều tin đồn Mỹ sẽ áp lực thay đổi nhiều tướng quân nhân dịp cái tổ trào đình, các cụ không nhớ sao ?

ÂM Ớ HỘI TỀ : Xin thuốc thì cũng có, nhưng phải nói là đòi thuốc lấy phiếu mới đúng. Còn không tiếp là vì sừ Xi tin chỉ phát thanh họ lão Tú Lạnh Băng Qươ.

BAN GIÁM KHẢO : Trật hết. Không tiếp là vì lúc này thái độ vô tư khách quan rất cần thiết. Hai tay ưng đầu thì cứ việc đấu đi, coi xem ai thắng ?

Cờ cao hay thấp ?

HỎI : Phó Vương cao cờ chọn ông Lê Bái đứng phó, như vậy là cờ cao hay thấp ?

CUỐP CHÁO THÍ : Cao. Vì ông Lê Bái tuy người gầy gò nhưng mập địa. Thời buổi này hễ cứ phóng nhiều địa là thu được nhân tâm.

BÔI DƠ : Thấp. Bởi vì ông Lê Bái còn nặng mùi Ngô Tông Tông, e rằng dân chúng oán ghét Ngô Tông Tông sẽ chế không chi phiếu.

VUNG VÍT : Nói thế là làm. Lúc này người ta lại luyện tiếc Ngô Tông Tông rồi, hơn nữa các tay chân bộ hạ của Ngô Tông Tông hiện đều ăn nên làm ra cả. Nước cờ tưởng thấp mà lại hoá ra cao.

ÂM Ớ HỘI TỀ : Cao mà cũng lại thành thấp. Chưa các chính đảng đã bắt ông Lê Bái phải đi chỗ khác chơi rồi đó, không thấy sao. Phó vương định đi nước cờ đảng phái, ai ngờ xôi hỏng bỏng không.

ĐỀ ĐẦU TƯ CỔ HƯƠNG

Trong căn phòng khách nhỏ ấm cúng, bên những chén trà tàu nồng đượm mùi thơm, tôi, Phạm Nam Sách và đôi ba người bạn trẻ trong Thanh Niên Việt Quốc ngồi im lặng. Tháng này là tháng bảy, chỉ còn đôi ba ngày nữa là tới ngày 20. Ngày và tháng kỷ niệm cho cuộc phân chia đất nước. Thấm thoát đã 17 năm trôi, những người Hà Nội xa Hà Nội chợt nhớ về Hà Nội đến xót xa, đau đớn. Hà Nội hiện tại nằm trong nỗi chết, nhưng Hà Nội quá khứ còn chói sáng trong chúng tôi với tất cả hình ảnh hào hoa, kiêu diễm, thướt nào. Hà Nội vẫn là một nỗi nhớ không rời. Chúng tôi nói về Hà Nội và toan tính sẽ tổ chức ngày nhớ Hà Nội vào đúng ngày 20-7 này.

Hà Nội đã mất sau khi hiệp định Genève 1954 ra đời, một Hiệp Định mà những người Quốc Gia VN không ký. Những người Quốc Gia thời đó y như một đứa trẻ con, nhìn Hà Nội mất như nhìn theo một trái bóng bóng xanh đỏ vượt khỏi tay bay lên trời cao, và bay mãi, 17 năm qua, hiện nay, người ta lại đang muốn làm sống lại một hiệp định Genève 54 để giải quyết cuộc chiến tranh VN. Tương lai một nửa quê hương này sẽ ra sao, chẳng một ai có thể biết, 17 năm qua, những người Quốc Gia ở đây vẫn chỉ là những đứa trẻ con của 17 năm trước. Buồn vô cùng và càng buồn hơn khi tinh thần chống Cộng của cái thời 55, 56 cũng dường như dần dần tàn lụi, mọi người đều tạm bằng lòng với những hoàn cảnh hiện tại.

Ngày 20 tháng 7 năm nay, chắc chẳng mấy ai còn nhớ tới, ngay cả một số lớn những người Hà Nội đã từng xót xa rời Hà Nội. Nhóm anh em Thanh Niên Việt Quốc chúng tôi chẳng có bao nhiêu người, và tôi chắc rằng cái dự tính tổ chức ngày nhớ về

Hà Nội 20-7 của chúng tôi cũng khó mà tổ chức được. Tôi bỏ phòng khách đứng dậy ra ngoài, buổi chiều mùa mưa, trong chiều gió lạnh, có hàng ngàn lá me bay vàng đường phố. Tôi cúi xuống và chợt nhớ tới một câu thơ cổ : «Đề đầu tư cổ hương».

Nghị viên không phải là công chức

Nghị Viên Hội Đồng Đô Thành, ông Huỳnh văn Duôi đã đập tay xuống bàn và la lớn : «Nghị Viên Đô, Thị, Tỉnh đâu phải là công chức mà có thể bị Thủ Tướng bãi nhiệm được» Ông Nghị viên Duôi đã nói đúng. Điều 8 mới sắc lệnh số 061/NV ngày 22-6 đã minh thị : Việc bãi chức (một Nghị Viên) phải do ít nhất 1/3 tổng số của Nghị Viên hội đồng đề nghị và phải được biểu quyết chấp thuận bởi 3/4 tổng số Nghị Viên của hội đồng đề nghị và phải được biểu quyết chấp thuận bởi 3/4 tổng số Nghị Viên của Hội Đồng trong một phiên họp khoáng đại. Quyết nghị phải được nêu rõ lý do và phải được Thủ tướng Duyệt Y mới thành hiệu.

Điều 8 mới đoạn chót đúng là một điều quái đản. Quái đản ở chỗ các Nghị viên là những người dân cử lại có thể bị bãi nhiệm bởi 1 người không phải là dân cử, dù cho người đó là Ông Thủ Tướng. Ông Thủ Tướng chỉ là người được ông T.T chỉ định thành lập nội các, và ông chỉ có quyền bãi chức các công chức trong guồng máy hành chánh mà ông đảm trách thôi. Nay ông tự ký sắc lệnh cho quyền mình có quyền bãi nhiệm các vị Nghị viên dân cử là vi hiến.

Chỉ có Tổng Thống là người dân cử mới có quyền bãi nhiệm Nghị Viên cũng là người Dân cử. Hoặc giả để cho công bằng hơn, phải có một Hội đồng dân cử đặc trách phần vụ này, kiểu như Đặc Biệt Pháp Viện, Hội đồng đó sẽ gồm có Phó Tổng Thống, Hai Nghị Sĩ, Hai Dân Biểu, Hai Thẩm phán Tối cao pháp viện, hội đồng sẽ phân xử những trường hợp các Nghị viên bị một hội đồng nào đó hội đủ 3/4 Nghị viên biểu quyết minh danh là cần phải bãi nhiệm vì những lý do nào đó.

Chế độ ta là chế độ Dân Chủ pháp trị, có Hiến pháp hẳn hoi, không hiểu sao những người nhà nước cứ hay giả dờ quên Hiến Pháp. Ông Huỳnh văn Duôi tin là tất cả các Nghị viên toàn quốc sẽ lên tiếng phản đối sắc lệnh này.

314 con số « dân chủ » làm chừ

Phải có 314 Nghị Viên đồng ý chấp thuận trong một phiên họp mới có thể bãi nhiệm được một Nghị Viên, nhưng cái sự chấp thuận này còn phải đợi sự duyệt y xong của Thủ Tướng mới thành hiệu. Ông Thủ Tướng vì một lý do gì đó chưa duyệt y hay không duyệt y thì biểu quyết của Hội Đồng cũng vô giá trị. Các Hội Đồng đã thấy ông Thủ Tướng ở trên mình cao thật là cao chưa.

Nghe nói phải hội đủ con số 314, chắc mọi người cho là con số dân chủ lắm, khó đạt lắm, nhưng con số đó chỉ khó đạt với những hội đồng có đông Nghị viên thôi, còn những hội đồng tỉnh xa xôi, có khi chưa được 10 người. Nói tỷ dụ một hội đồng tỉnh có 8 người, trong đó có 1 ông (trong 8 ông đó) thường hay chống chính quyền địa phương, thường đụng chạm với những Nghị viên chạy theo chính quyền địa phương, chắc chắn là bị ghét, và người ta sẵn sàng tìm mọi cách loại bỏ, và chỉ cần 6/8 phiếu thuận là người ta có quyền loại bỏ Nghị viên cứng đầu kia sau khi người ta tìm thấy 1 lỗi sơ hở nào đó, đôi khi người ta tạo dựng (?) lên những tội lỗi để mà gạt bỏ. Nói theo ông Nghị viên Huỳnh văn Duôi, thân phận ông Nghị viên tỉnh lẻ đó như thân phận con cá nằm trên thớt, bị chặt lúc nào không hay !

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤY-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

NỮ ĐUA NỮ THẬT

Feuille de banian

Feuille de banian tiếng Mít tức là cái lá đa. Nhưng cái lá đa theo một ý nghĩa rất bóng bẩy, rất nên thơ và cũng rất hấp dẫn thì lại là cái lá đa thì lại là cái chỗ mà tất cả các vị đại trượng phu ở trên thế giới tối tăm mù mịt này đều giai do thứ đồ xuất, và ai nấy đều thích ghê lắm.

Đề cập đến cái sự lá đa, lá đề người ta lại thốt lên tưởng đến câu chuyện giữa hai vị lão tiên bối đã từng vào tù ra khám vì màn cách mạng. Thưa đó là cụ Nguyễn An Ninh và bố già Hồ Hữu Tường.

Chuyện này do Hồ Hữu Tường tiên sinh kể lại sau một cơn uất ức muốn nhét ngay một cái lá đa vô cái cửa mồm của lão Bất Lương. Sở là cụ Hồ thì muốn giới thiệu Big Minh ra tranh cử Tổng Thống. Nhưng khi cụ Hồ đưa chữ ký lên để cho lão Bất Lương thì thực thì lão ta đã gạt phắt biểu rằng không hợp lệ vì liên danh của Big Minh chưa có ông Phó. Như rứa là xái luật, vi hiến, mặc dù luật không xái, hiến không vi, bởi lẽ luật bầu cử đâu có qui định như vậy.

Hồ hữu Tường tiên sinh kể rằng: Bữa đó ở trong nhà tù, sau giờ có về mệt quá xá, cụ Nguyễn An Ninh mới gọi sáu bảy can phạm trẻ uồi lại để chuyện gẫu. Trước hết, cụ nhìn mọi người, mỉm cười một phát rồi phát ngôn:

— Trong số anh em đây, đã có anh nào có vợ chưa? Nếu có vợ rồi thì ngồi sang một phía. Những người có vợ nghe lời cụ Nguyễn dạy liền ngồi né sang một bên, còn lại bốn ông nhóc, tuổi chừng mười lăm mười sáu.

Cụ Nguyễn lại hướng về phía bốn ông nhóc mà rằng:

— Thế trong bốn anh đã anh nào biết cái... í mặt mũi nó ra sao làm không?

Chỉ có trần sư cụ một anh biết cái í. Anh ta giờ tay lên một cách vô cùng oanh liệt y hệt như lúc các dân biểu «đ» đầu biểu quyết để ăn tiền. Thế là còn lại ba anh chả biết cái í là cái mẹ gì.

Cụ Nguyễn lại hỏi: — Bi giờ qua hỏi thiệt các em nào nói đúng thì qua thưởng, còn nói trật thì cũng coi như huê. Cái.. í nó có mấy lỗ tất cả?

Tới đây kẻ phụ trách mục này xin tạm si tốp để có một đôi lời mí các độc giả nham nhò của báo C.O, đồng thời cũng xin quần hùng thuộc cả hai đạo hắc bạch đưng có tưởng bỏ mà nghĩ rằng đây là một câu chuyện lếu láo tầm phơ.

Không, không. Nếu nghĩ như rứa là một cái nhầm lẫn vô cùng to lớn. Đây là một giai thoại cách mạng. Một câu chuyện rất có thật, đã được ghi vô lịch sử của nền tư pháp thời Tây.

Hồi đó, Maurice Thorez viết cho tờ Humanité cũng đã tường thuật vụ án này và làm rùm beng lên để chửi bố vào mặt nhà nước thuộc địa Tây.

Vâng, sau khi nghe thấy cụ Nguyễn hỏi thì cả mấy ông nhóc đều đồng thanh « quyết nghị »:

— Bầm cụ cái... í có 3 lỗ lạn. Một lỗ để đi tiêu, một lỗ để «tăng gia sản xuất» còn một lỗ thì để... ấy.

Cụ Nguyễn nghe đoạn chỉ tùm tùm cười rồi lẳng lẳng lấy giấy bút ra ghi chép. Cụ Hồ thấy thế bèn ngạc nhiên ghê lắm, không rõ cái ông già lăm lăm này làm cái thống chế chi mà kỳ cục vậy. Cụ Hồ lại còn ngỡ ngàng hơn nữa khi thấy cụ Nguyễn bắt mình và tụi nhóc con ký vô tấm giấy ấy mà phía dưới lại có ghi cả ngày tháng đảng hoàng.

Tới ngày Tòa xử, thì cụ Hồ hữu Tường mới vỡ nhẽ ra.

Tòa đã khép tội cụ Nguyễn, cụ Hồ và mấy ông nhóc về tội làm hội kín, danh từ hội kín thời ấy tức là làm Cộng Sản vậy.

Cụ Nguyễn nghe tòa kết tội xong bèn tỉnh bơ rồi cãi phứa phứa:

— Thưa quý tòa, tôi không bao giờ hèn đến độ chối cãi rằng tôi đã không tham gia hội kín. Thật sự là tôi có hoạt động cách mạng nhưng không làm cộng sản. Tôi chỉ là một người Quốc Gia yêu nước. Riêng những chú bé này thì hoàn toàn vô tội. Tôi có đủ bằng chứng đích xác để chứng minh rằng họ vô tội.

Rồi ông rút phăng trong túi áo tờ biên bản nói về cái... í với đầy đủ chữ ký của các đương sự và trình lên cho quan tòa rồi tiếp tục nói:

— Thưa quý tòa, người ta không thể nào kết tội mấy đứa trẻ vị thành niên về tội làm cộng sản, trong khi chúng nó chưa hề biết cái... í là cái gì, mặt mũi cái í ra rành chúng nó cũng mù tịt, thậm chí hình thù cái í mèo mó hay tròn trình chúng nó cũng không có rõ hưởng hồ là nói đến cộng sản.

Cụ Nguyễn An Ninh biện hộ rất hùng hồn, đưa ra những lập luận rất vững chắc và pha lẫn cả màu sắc phúng thích. Quan Tòa Tây đành phải chịu thua và tha bổng cho mấy đứa nhỏ.

Tiếc rằng bây giờ cụ Nguyễn không còn sống nữa. Giá còn thì ắt hẳn sẽ có rất nhiều thiếu nhi hiện đang được bảo vệ an ninh trong các nhà tù rải rác trên toàn quốc được nhờ cậy nơi cụ.

Chi thích tu chung mi bà vai.

Cách đây chừng nửa niên đã xảy ra vụ một sư sư ông đón đường một nữ sinh, rồi rút dao con chó ra mà dọa rằng: «Nàng không yêu ta thì giết nàng!» Nàng hãi quá bèn kêu đội xếp âm lên, rồi bỏ chạy. Sư ông si tình quá đuổi theo và đâm nàng một phát lủng mắt hai cái xương sườn.

Thiệt đúng là cái đồ sư hồ mang.

Bi giờ lại có một ông sư đang đua đòi định làm một thứ sư hồ mang. Ông sư này nguyên trụ trì tại một ngôi chùa ở Thị Nghè. Sau một thời gian tụng kinh gõ mõ, chán cảnh cơm chay, ngán luôn cả Đức Phật, sư ông bèn mở một cuộc Tiểu Ngạo giảng hồ sang Nhật Bản. Không có tiền, dĩ nhiên sư ông không thể muối mặt vác súng đi ăn cướp hoặc là đi tống tiền, nên chỉ còn có cách bán chùa.

Ngôi chùa được bán cho ni sư Huỳnh Liên.

Đồng bào Saigon, những ai hay đi lang thang ngoài phố hẳn là thường gặp các môn đồ của vị sư nữ này. Họ đeo 1 cái bảng «Tịnh Khâu» ở trước ngực và la cà vào các trà đình tửu quán, cứ giờ cái bảng hiệu đó để ra xin tiền. Ai muốn cúng dường tam bảo thì suy tiền ra, còn ai không ưng thì họ cũng lẳng lẳng ra đi chứ không thèm chửi rủa là đồ bán tiền.

Ngôi chùa được bán cho ni sư Huỳnh Liên với giá là một triệu ba trăm ngàn đồng nhưng chỉ trả trước một nửa, còn một nửa thì sau khi đi du hí về sư ông sẽ lấy nốt.

Tới khi về nước, sư ông của chúng ta đểch có chùa, không nhẽ lại đi ngủ ở ô ten. Mà không nhẽ lại đến gõ cửa thầy Tâm Châu hay thầy Trí Quang để xin cùng tu chung. Sư ông bèn đòi chùa lại.

Tuy nhiên sư bà Huỳnh Liên cũng không phải vừa. Mấy đã bán chùa cho bà rồi thì bi giờ chùa này là chùa của bà. Mấy mà vô đây thì bà xé xác mày ra. Bà thì kẹp cho vô cái đầu trục. Không chịu được cái cảnh lang thang như chó mất chủ, nhất là lại nhớ Đức Phật Tồ một cách ghê gớm, sư ông liền mở một cuộc tấn công đại qui mô để cướp lại chùa.

Một cuộc hành quân tam giác diễn ra. Sư ông thống lãnh mũi dùi thứ nhất ướnh thẳng vào chính diện. Hai mũi dùi khác do mấy tay đầu sừng đuôi sẹo thì ướnh vào hai cạnh sườn. Các ni cô trụ trì ở trong chùa bị bề hội đồng một cách bất thình lình kêu cứu inh òi. Có ba ni cô bị tọc máu.

Sư bà Huỳnh Liên được tin cấp báo đã tức tốc huy động viện binh tới. Nữ chúa Cái Bang là bà đầm Ngô Bá Thành cũng xung phong thống lãnh một đám Cái Bang đi tiếp viện.

Nhưng chiến trận vườn còn dang dở. Bên này 8 lạng thì bên kia nửa kí ló. Rút cuộc viện quân vườn không sao cướp lại được chùa. Và đám ni cô hãy còn bị kẹt ở bên trong chưa làm cách nào thoát ra ngoài được

Trong khi đó nhà nước Gia Định lại có một thái độ rất khó hiểu là nhìn khe. Mặc xác các ông sư bà vãi tranh hùng, không có thêm can thiệp.

Giới Phật tử cho rằng cái vị sư ông này chỉ khoái tu mí các bà vai, nhất là các vai trẻ ở cỡ tuổi ngoài đời mười.

Nếu vậy thì tại sao không đi xuống cái miệt Ngã Ba Chú Ía hay Ngã Năm Chuồng Chó mà tu cho khỏe, hờ sư ông?

Quân, sư, phụ.

Thoạt nghe thấy mấy tiếng «quân, sư, phụ» người ta cứ tưởng là đang nằm mơ, và mơ thấy sống thụt lùi vào cái thời đại cực thịnh của chế độ phong kiến, trong đó vua là bậc chủ tôn. Muốn giết ai thì giết, thấy con gái nhà ai đẹp là muốn hiếp ngay cũng được, và các ông thầy thì được kính trọng hơn cha đẻ.

Nhưng mà cái đó đểch phải là giấc mơ. Một sự thật có thể sờ mó được.

Đó là lời kêu gọi thống thiết, thê thảm của ông Tổng Giáo Dục trong buổi lễ bế mạc khóa hội thảo Ty trường và Thanh tra Tiểu học toàn quốc. Ông Tổng đã kêu gọi sự phục hồi cương vị của giáo chức theo quan niệm «quân, sư, phụ».

Cái quan niệm sư đứng trên phụ, đối mí các dân tộc Á Đông, dù là bi giờ hay mai hậu không 1 ai dám phủ nhận. Phục hồi uy tín của các giáo chức đưa họ trở lại cái cương vị cũ như những ngày năm xưa là một công việc rất đáng nên làm ngay tót sứt để cho khỏi thấy những cái cảnh học trò ướnh thầy học máu mồm, hoặc rút lựu đạn ra dọa giết cả gia đình nhà thầy.

Tuy nhiên, muốn để có được cái uy tín ấy thì cũng cúi xin các thầy chỉnh đốn lại hàng ngũ, loại ra khỏi hàng ngũ những con chiên ghê lố. Đại khái như những vụ phát mại đề thi rồi gian lận trong việc thi cử, và bề bối hơn nữa, đề thi ra cũng sai toét tõe loe như câu số 3 trong đề, thi toán và bài pháp văn ướnh máy trật như trong kỳ thi Tú tài 1 vừa qua. Đại khái như giáo chức ve vãn nữ sinh bằng cách dạy Kiều:

Tiểu thay một đóa trà mi.
Con Ông đã tỏ đường đi lối về.

Hoặc:
«Thất kinh nàng chưa biết là làm sao?»
Hay:

«Le point M mobile sur une ligne droite» thì giảng là «Em đi lang thang trên một con đường thẳng» để cho cả lớp cùng cười thích thú.

Riêng về cái chữ «quân» cũng cần nên xét lại. Vì lẽ bi giờ làm đểch gì có vua đề mà xưng tụng, mà tung hô vạn tuế, mà muôn tâu thánh thượng « thần phụng chỉ phát ». Không nhẽ lại suy tôn Tonton lên làm vua. Như rứa thì đâm ra vi hiến và xái luật và thứ hỏi còn chi là nền dân chủ nữa.

Ông Tổng Ngô Khắc Tinh lại cũng còn đề cập đến việc cưỡng bách giáo dục ở bậc Tiểu học. Học sinh ngày nay đông như kiến cỏ mà trường ốc thì thiếu tùm lùm. Ngay đến cái chương trình cho học sinh học một mạch từ lớp 1 đến lớp 12 cũng chưa thực hiện nổi hưởng hồ là còn nói đến cưỡng bách. Học sinh vườn phải học hồ: máu mồm để hết thì lên lớp 6 rồi lại thi Tú Tài 1.

Không thi để loại bớt ra thì đào đâu ra trường mà học?

Hóa cho nên, người ta nghĩ rằng, ông Tổng buồn tình thì nói rờn chơi chứ cưỡng bách cái cha gì. Đứa nào có nhiều tiền thì được đi học còn không có tiền thì đi bán báo hay đi đánh giày hoặc móc túi.

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

— ĂN NGON — MAU ĐÓI
— LÊN CÂN NHANH CHÓNG
— DỄ NGỦ YÊN LÀNH
— TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(59M BYTIQCPH)

Có bán tại các nhà thuốc tây

VỚI CÁC ỦY BAN AN NINH TỈNH, ÔNG TÂM LÀ BÙ NHÌN...

- Dân đen là cá nằm trong thớt
- Nếu các Ủy Ban A. N Tỉnh được giữ lại, Hiến pháp chỉ là một thứ tối xa xỉ phẩm.

Mới đây, Quốc Hội làm luật hủy bỏ các Ủy ban an Ninh Tỉnh. Nhưng Tổng Thống không chịu, Người đã yêu cầu Quốc Hội phúc nghị để giữ lại các Ủy Ban A. N Tỉnh tức là duy trì quyền bắt giam người, qua mặt tư pháp ở địa phương.

Vào ngày Quốc Hội phúc nghị, phía dân biểu nghị sĩ thân hành pháp đều năm nhà đề hành pháp thắng. Nhưng Quốc Hội khôn thấy mẹ, biết ít người, nếu biểu quyết ngay thế nào cũng thua, nên đã hoãn lại đến sau bầu cử mới phúc nghị, dứt khoát định đoạt số phận của các Ủy Ban A. N Tỉnh.

Vậy thì, từ nay đến sau ngày bầu cử, các ông vua ở cấp Tỉnh vẫn có quyền bắt người thả dãn.

Giữa lúc câu chuyện tranh vào viện Dưới đang thập phần hào hứng, giữa lúc câu chuyện thu thập cho đủ chữ ký giới thiệu để được nộp vào nghị tại phủ Đâu Rồng đang hồi cam go, gay cấn, cho nên chẳng mấy ai thêm chú ý tới chuyện vật là sự tồn vong của cái gọi là Ủy Ban An Ninh.

Sau 4 niên thực thi Hiến pháp chín nút, sau bốn niên quyền an toàn cá nhân và quyền biện hộ được long trọng bảo vệ... trên giấy tờ vấn đề nên bãi bỏ các Ủy Ban An Ninh mới được đặt ra, thì kể như là hơi muộn nhưng còn hơn không.

Các Ủy Ban An Ninh được ra chào đời do sự thi hành Dự số 6 ngày 11 tháng giêng năm 1956, ấn định những biện pháp an ninh đối với những kẻ coi như là nguy hiểm cho việc quốc phòng và an ninh công cộng. Mỗi tỉnh đều có một Ủy Ban An Ninh do quan đầu Tỉnh chủ tọa mà thành phần gồm có đảng chánh đảng dùi cui, chúa ngục sở tại v.v... vị xếp chừa Bao Công địa phương chỉ là cố vấn cho Ủy Ban mà thôi, nghĩa là không biểu quyết. Thân chủ của Ủy Ban An Ninh là các nghị can về tội chính trị. Biện pháp an ninh mà Ủy Ban có quyền thi hành là cho can phạm đi nằm ấp tối đa là 2 năm, nhưng cái thời hạn 2 năm này có thể được tái xét và tái tục.

Không biết lẽ lối làm việc của Ủy Ban An Ninh dưới trào đệ nhị cộng hòa Anamta

□ Bài của TIÊU NGỌC ra sao, chứ vào hồi đệ nhất cộng hòa thì, theo chỗ kẻ hèn này được biết, đại khái như thế này :

Trong phiên họp của U. B. A. N vị chúa đảng dùi cui đem một số hồ sơ của các kẻ được gọi là can phạm chính trị ra thuyết trình. Can phạm không được xuất hiện, dĩ nhiên không thể tự bào chữa vào đầu được. Và U. B. A. N. quyết định các biện pháp bác đoạt tước đoạt hạ trong khung cảnh kín bưng và trong cái nhìn một chiều như vậy. Rất có thể cái sự nhìn một chiều ấy đôi khi cũng sáng suốt và công minh ra rít, nhưng giá có sự biện minh của can phạm thì có lẽ cũng chẳng hại gì cho cái sự sáng suốt và công minh ấy cả, nếu không muốn nói là sẽ giúp ích cho sự sáng suốt và công minh ấy càng thêm sáng suốt công minh kịch liệt. U. B. A. N. có quyền cho can phạm nằm ấp trong 2 niên, nhưng thời hạn này có thể tái xét. Trong trường hợp có nhiều sự tái xét, tái đi tái lại cho đến mức tái sụn, thì can phạm coi như mất tự do trong một thời gian dài.

Có những trường hợp U. B. A. N. cho rằng có đầy đủ bằng chứng cấu thành một hình tội nào đó, U. B. N. bèn chuyển hồ sơ sang tòa án hữu thẩm quyền thụ lý. Ra trước Tòa dù sao cũng ba mặt một lời, bị can được quyền biện hộ vững vót. Đôi khi tòa án thấy rằng hành vi của bị can chẳng cấu thành một cái tội con mẹ gì cả, bèn tuyên một đường tha bổng. Xin đừng vội tưởng bỏ mà mừng hựt. Sau cái màn Bao Công tha bổng đó, không tụt suýt có cái nghĩa là can phạm được ra về thơ thới hân hoan. Tòa tha, nhưng can phạm cứ việc nằm ấp chờ sự phán xét của U. B. A. N. cái đã. Nếu Ủy Ban này quyết định rằng can phạm còn cần phải nằm ấp thì mới có an ninh thì cái sự tha bổng của Công Lý coi như nước lã ra sông. Ấy luật lệ của Anamta nhiều khi nó lằm cằm như thế đấy. Tưởng rằng Công Lý là một quyền uy cao chót vót, ai ai cũng phải tuân phục, đôi khi lại sai bét bét be mới một chữ. Có một bản án thành nhất định cho phép đuổi nhát đũa tay, nếu không được Ủy Ban Liên Bộ cho phép trục xuất. Được.

Tòa phán quyết tha bổng đôi khi chỉ nên coi là câu chuyện rùng rờ của Tào Tháo, nghị

tới cho đỡ khát, nếu không được Ủy Ban An Ninh ô kê. Vì vậy, cái trái khoáy là Công Lý phải nằm dưới để cho hai cái Ủy Ban vừa nói chơi cái thế ca li phúc xông bên trên.

Đành rằng trong thời buổi tao loạn cần phải có những biện pháp bất thường và đặc biệt thì mới bảo vệ an ninh công cộng được hữu hiệu, nhưng đã nặng lòng vì an ninh công cộng thì cũng đừng nên nhẹ lòng đối với an ninh cá nhân. Bất cứ việc gì cũng có kẻ ngay, người gian, kẻ oan, người ửng. Điều cần thiết là phải tạo ra những bảo đảm tối thiểu để người ngay có thể khỏi bị mắc ham oan.

Hiến pháp chín nút Cửu Sừng quy định rằng quốc gia tôn trọng quyền an toàn cá nhân và quyền biện hộ, mọi sự câu lưu phải đặt dưới quyền kiểm soát của cơ quan tư pháp. Các Ủy Ban An Ninh... theo luật lệ hiện hành, hiện nhiên đã không tuân theo các nguyên tắc do hiến pháp đặt ra. Can phạm được đưa ra Ủy Ban An Ninh không có quyền biện hộ

Cơ quan tư pháp cũng không được quyền kiểm soát sự câu lưu của loại can phạm này. Như thế U. B. A. N. cần phải được khai tử để cho khỏi có sự hiệp tâm hiến pháp Cửu Sừng.

Có thể trong tình trạng hỗn mang chỉ sơ hiện tại, cần phải có những biện pháp nhanh chóng và kiến hiệu đối với những phần tử coi như nguy hiểm cho việc quốc phòng và A. N. công cộng. Tuy nhiên, Nhà nước cũng có bổn phận phải tôn trọng những bảo đảm tối thiểu để đề phòng minh oan cho người vô tội. Phải thay thế U. B. A. N. bằng một tổ chức khác, có đầy đủ bảo đảm ngõ hầu quyền an toàn cá nhân và quyền biện hộ không phải chỉ là những mỹ từ có tính cách trang trí, nếu thấy rằng các cơ cấu hiện tại chưa đủ để bảo đảm cho nền an ninh công cộng một cách kiến hiệu hết minh.

Hình như một me sù Bao công tối cao của xứ Tạng Chúng có tuyên bố một câu đại khái như thế này : «Đi

nhiền việc phải tìm cho ra kẻ can phạm là cần thiết. Nhưng có điều còn cần thiết hơn số phận của một vài kẻ can phạm ấy, không phải là tạo một không khí sợ hãi, một cảm giác nghiêm trị cho bản dân thiên hạ, mà là gây ra một bầu không khí thực tự do.»

Tạo được một bầu không khí thực tự do, tức là tạo được một thứ khí giới vô địch để tranh thủ nhân tâm trong trận giặc không giới tuyến này, tức là nắm phần chắc ăn rằng sẽ chiến thắng Bầu không khí tự do đã thực sự tạo được chưa, khi mà chuẩn ứng cử viên Tổng thống cũng phải phàn nàn rằng ông ngại cho cán bộ của ông hoạt động tại các địa

phương có thể bị Ủy Ban An Ninh hỏi thăm sức khỏe? Các cụ trong dân nghị sao về mạng sống của Ủy Ban An Ninh, về việc tạo ra một bầu không khí thực sự tự do cho nền đệ nhị cộng hòa Annamta ?

Ngồi rù gãi hăng dài tăn tăn

TRẦN VĂN HƯƠNG

Nghị sĩ bề hội đồng Thủ Tướng

Hai ông Nghị Nguyễn Văn Chức và Phạm Văn Tâm vừa «bề hội đồng» ông Tề Tướng khi đề sắc lệnh 61/NV của ông ra mà quá. Sắc lệnh này do ông Tề Tướng ký tự «cho phép» ông bóp kèn qua mặt những điều 73 và 75 Hiến Pháp để bãi nhiệm các Nghị Viên.

Ông Nghị Chức đã viết văn thư chính thức gửi lên ông Tề Tướng lưu ý 2 điều 73, 75 Hiến Pháp và cuối thư ông viết nguyên văn như sau : «Tôi nghĩ rằng Thủ Tướng, vì thượng tôn luật pháp nên sửa ngay những sai lầm nói trên. Tôi cũng ước mong từ nay về sau quyền lập quy được hành xử một cách thận trọng hơn.»

Nếu ông Nghị Chức chỉ nhẹ nhàng bề thì ông Nghị Tâm đã bề kỹ hơn, đau hơn. Ông Tâm cho sắc lệnh 61/NV là anh em sinh đôi với điều 10 khoản 7 ấn định muốn ra tranh cử chức vụ Tổng Thống và Phó Tổng Thống phải được sự giới thiệu của Nghị Sĩ, Dân Biểu hay Nghị Viên, đã được thái nghén cùng một lúc, đã là con đẻ của một âm mưu. Âm mưu gian lận tiền tranh cử.

Ông Tâm cho rằng điều 10 khoản 7 cho Nghị Viên cái quyền giới thiệu mà Nghị Viên không cần đòi hỏi, nhưng Nghị Viên đã phải trả 1 cái giá rất đắt là cái sắc lệnh 61/NV, trả bằng tư cách và giá trị dân cử của mình. Thủ tục giả nhiệm Nghị

Viên theo ông Tâm còn dễ hơn vì một học sinh ra khỏi nhà trường. Là nhà nước đã muốn đe dọa những nghị viên nào toan giới thiệu một ứng cử viên Tổng Thống đã bị hành pháp muốn loại ra ngoài vòng tranh cử.

Ông Tâm kể ra ba trường hợp «gian lận» tiền tuyên cử của nhà nước, và ông mỉa mai : Con đường gian lận là con đường bảo đảm nhất để đi đến cái thắng lợi «trăm phần trăm» Sắc lệnh 61 là một bản tổng kết thành tích xây dựng dân chủ 4 năm chấp chánh của TT. Những cái gọi là chính nghĩa quốc gia, rút lại chỉ còn pháp lý của chế độ.

Cuối cùng ông Tâm cho rằng đường lối đấu tranh chống Cộng của ta chỉ là đường lối khôn nhà đại chợ. Trong giữa những người quốc gia với nhau thì Hành Pháp quyết ăn thua đủ, không thiếu một thủ đoạn kềm kẹp nào, không thiếu gì sáng kiến, bao nhiêu kiến thức học vấn, chữ nghĩa đều được huy động để xoay sở luật pháp, hiến pháp ra ngoài đối với CS thì bao nhiêu kiến thức chữ nghĩa đều đi đầu mất. Lập trường rút lại chỉ còn 4 tiếng không, không và không, không.

Và thật là bi đát, sự bi đát của tự sát mà không hay mình tự sát.

Bề hội đồng một sắc lệnh «vi hiến» đến như thế thì quả thực là quá nặng. Hãy để tội đến kỳ tái tranh cử bán phần Thượng viện năm 1963.

GIỚI THIỆU SÁCH MỚI

CON ONG đã nhận được cuốn sách **HỒN NHÂN HOÀN HẢO** của dịch giả Vũ đình Lý. Xin cảm ơn Vũ tiên sinh và xin ân cần giới thiệu cuốn sách giá trị này với bạn đọc.

Cả kẻ dê nông

Cần phải tỏ thái độ

Có nhiều kẻ cho rằng, Mỹ có một ảnh hưởng rất nặng trong kỳ bầu cử sắp tới, thì những kỳ bầu cử tại Mỹ, Việt Nam cũng là một quyết định quan trọng. Như vậy, được kẻ như huê. Theo ý tôi, thì đó chỉ là một sự an ủi cho thân phận nhược tiểu.

Trong một dịp nào đó, khi được phỏng vấn về vấn đề tham nhũng tại nước Giao Chỉ, Đại Vương của ta đã làm một phát so sánh: đến như nước Mỹ, một đại cường quốc, mà không diệt nổi tham nhũng, thì chúng ta có khôn khờ vì tham nhũng, cũng không phải là chuyện lạ.

Tại sao lại phải so sánh với Mỹ?... Có được một người bạn giàu, cũng không thể mang người bạn ấy và gia đình người bạn ấy, để làm khuôn vàng, thước ngọc. Nói như vậy, có khác gì một gia đình nghèo, có con cái hư hỏng, không chịu răn dạy, mà chỉ đưa ra 1 câu an ủi: đến như nhà người bạn mình kia, giàu có đến như vậy, mà con cái cũng vẫn hư hỏng, thì trách làm sao được. Câu nói ấy, không chỉ chính được một cái gì, mà chỉ làm cho thiên hạ không còn tin được 1 câu nói tự ngày xưa: gia bản sinh hiếu tử.

Nếu muốn làm 1 phát so sánh với Mỹ, ta nên so sánh những cái khác. Người Mỹ đã có mặt ở đây cả chục năm nay, thử hỏi rằng, chúng ta bắt chước được những đức tính gì của người Mỹ?... Nếu cần phải tỏ chức một cuộc thảo luận công khai, giữa những người bên vực cho Mỹ và những người chống Mỹ, nhất định là những người bên vực cho Mỹ sẽ bị thua một cách tâm phục, khẩu phục.

Có một chính trị gia nào đó đã cho rằng, những nước thù hận Mỹ nhất, là những nước đã từng nhận viện trợ của Mỹ.

Mới nghe thì tưởng đó là một sự trái ngược, nhưng sự thật là như vậy. Mỹ thật đúng là một anh nhà giàu, mang tiền đi vung vãi khắp thiên hạ, nhưng Mỹ không biết cách cho tiền, không phải cứ vứt tiền ra, rồi đặt điều kiện rằng phải tiêu tiền như thế nào, dùng tiền đó để làm gì, là đã làm một công việc viện trợ. Tôi đã từng tiếp chuyện với những người làm sở Mỹ, nghĩa là những người trực tiếp thọ tay nhận bạc Mỹ, lại là những người chủ Mỹ rất tận tình và rất kỹ. Ai cũng nói rằng "nhận lương của Mỹ phát nhục lắm". Chưa bao giờ, tôi nhận tiền của Mỹ, nên chưa biết nhục như thế nào, mà có hỏi, cũng chẳng ai nói được hết những điều mà tôi muốn biết. Những cử chỉ lỗ lã, những hành động phách lối của người Mỹ, thì những đồng nghiệp của tôi, những người bạn của tôi, đã khai thác nạt ra, đã viết và đăng dài dài trên các nhật báo tuần báo, 1 người bạn tôi làm việc cho một cơ quan thông tin Mỹ, cho tôi hay rằng, tất cả những bài viết vì người Mỹ đều được dịch ra tiếng Anh, để trình lên ông Đại Sứ, rồi được lưu giữ. Tôi chắc rằng, muốn lưu giữ, hết những bài đó, cần phải có cái kho thật lớn, như 1 viện Bảo tàng, thì chắc mới đủ chỗ.

Người Mỹ đã can thiệp rất nhiều vào nội bộ nước tôi, nhưng chính quyền nước tôi lại thích "đánh đu với Mỹ". Cái gì cũng thích so sánh với Mỹ. Không thể trách gì được vì đồng đô la vẫn vững hơn, vẫn lớn hơn là đồng bạc Giao Chỉ, thì sự ra chuộng đó là là thường tình của con người. Ông Đại Sứ

Bunker, theo như dư luận bàn tán, là người đã biết trước, ai sẽ đắc cử, ai sẽ thất cử. Ông Tiến Sĩ Kissinger, khi qua bên với Giao Chỉ, đã đơn phương tiếp xúc với các ứng cử viên và các chính trị gia đối lập. Chẳng cần phải tỏ mò, nhưng thông minh một chút, cũng đã hiểu, những cuộc tiếp xúc ấy, chỉ mang lại cho nước này những điều tủi nhục và phẫn nộ. Ông Đại Vương, ứng cử vào ghế cao nhất nước cho rằng phải có Mỹ nhúng tay vào, thì cuộc bầu cử mới có thể giữ được trong sạch. Đó là một điều đau đớn và xót xa nhất cho thân phận dân tộc Giao Chỉ.

Tôi trở lại vụ ma túy. Thật ra, đối với dân Giao Chỉ, thì vấn đề này cũng chẳng có gì quan trọng. Thứ ma túy quen thuộc nhất với dân Giao Chỉ, vẫn chỉ là thuốc phiện. Sự tiêu thụ nó, rất kèn càng. Bày ra một mâm đèn, có một ngọn đèn vàng, rồi dọc tàu, tiêm, móc, ngao v.v... không phải là chỗ nào cũng bày ra được. Khi Tây còn ở đây, sự "đông thóc" còn được công khai hóa với những đại lý RO, những người hút thuốc phiện, phần lớn cũng chỉ là những cụ già, tuổi đã gần đất, xa trời, không còn thú vui nào khác hơn là cái thú tiền nần. Cô Ba Phù Dung, vốn dĩ là một thứ đàn bà nạ dòng, nên những thanh niên ít biết tới. Nếu có chẳng nữa, cũng chỉ là những văn nhân, ký giả, lấy chỗ đèn vàng làm nơi hội họp, bàn chuyện văn nghệ để có thêm chút "yên sĩ phi lý thú". Chẳng cần diệt trừ thì thuốc phiện cũng "tự nó tàn lụi dần". Chính sách tổng động viên đã lôi kéo hết thanh niên lên đường tòng quân, thì sự chiêu mộ của Cô Ba Phù Dung, nhất định là không còn hiệu quả...

Từ ngày có chiến dịch bài trừ ma túy người dân Giao Chỉ mới biết tới những tên lạ tai như cần sa, bạch phiến, LSD. Sự tàn phá của nó, và hình dạng của nó, chỉ mới được nhìn trên sách báo. Chưa biết mặt mũi nó như thế nào mà lại mở hẳn một chiến dịch diệt trừ nó, thì những kẻ dù ngày thơ đến đâu chẳng nữa, cũng biết rằng, đó là có sự giúp vui với bàn tay lòng lá của Mỹ...

Cái đau buồn nhất là cái chiến dịch ấy, đã được Nhà Nước Giao Chỉ phát động rất ồn ào, và lâu lâu, cũng không thoát được cái màn đe dọa cúp viện trợ, nếu không diệt trừ được Ma túy. Rồi như một đám người không lối, đóng kín cửa 1 căn phòng rộng, để đuổi bắt một con chim sẻ. Con chim sẻ dù nhỏ bé, yếu ớt nhưng vẫn thoát được khỏi bàn tay của đám không lối, rồi đám người không lối ấy, vì không tóm được con chim, quay ra hục hặc lẫn nhau, tố nhau toi đời. Và nạn nhân của vụ này, phải chăng là ông Tướng Ngô Du?...

Chúng tôi đứng ra ngoài tất cả những sự tranh chấp giữa các ông Tướng, với nhiều chán nản. Đã từ lâu, sự đoàn kết đã được phép đi chỗ khác chơi. Nếu phải tìm tới nguyên nhân của sự chia rẽ, thì nhiều lắm, nhưng nặng nhất vẫn là sự anh hùng cá nhân. Người nào cũng có một bản ngã thật mạnh, để rồi cái bản ngã phải nằm bẹp xuống, chịu thua, để cho bản ngã vươ lên cao đến tột cùng. Chúng tôi không bên vực ông Tướng Ngô Du trong những chuyện khác, nhưng với chuyện này, bắt buộc phải có một vài lời lên tiếng.

Chuyện của nước Giao Chỉ, thì người Giao Chỉ chịu trách nhiệm. Chúng tôi không ngoan cố như là Cộng Sản, lúc nào

cũng hô hào, phải để cho người VN t ư giải quyết lấy công việc của mình, nhưng mỗi lần nói chuyện, thì chỉ thích nói chuyện với Mỹ. Sự đóng cửa bảo nhau, phải được tôn trọng, vì đó là chủ quyền, là uy tín của quốc gia dân tộc, những anh như Bunker, như Kissinger, như Steele, không có quyền động tới một công dân Giao Chỉ, dù người công dân ấy phạm bất cứ một tội nào.

Trong hơn một tuần lễ sống trên Cao Nguyên, tôi cũng đã được thấy nhiều chuyện. Chiến trận tại căn cứ 5 Hòa Lực kéo dài hai mươi ba ngày. Mỹ chỉ tham chiến có ba ngày đầu tiên, rồi để lại hai mươi ngày sau cùng của chiến trường khốc liệt cho quân đoàn 11 tự lo lấy. Mỹ đã tuyên bố thắng một sự hand off, với những lý do về thời tiết, về hỏa lực phòng không của địch quá mạnh.

Những chiến sĩ của Cao Nguyên phải đánh giặc với cả ba thứ là Cộng Sản, thời tiết và cả với những người vốn được mang danh là đồng minh, chiến hữu.

Tôi không được cái hân hạnh có mặt, trong lúc mà chiến trận đang tiếp diễn. Khi tôi tới nơi, thì cuộc chiến đã kết thúc. Chỉ được nghe kể lại. Nhưng mới chỉ được nghe kể lại, cũng đã phừng phừng, phẫn nộ khi tàu bay của chúng ta, xông vào trận địa, nhưng vì hỏa lực phòng không mạnh quá, lại bị dội ra, không hạ cánh xuống được thì những anh Cố vấn Mỹ lại cười một cách hả hê. Trong những tiếng cười đó, có tiếng cười của một anh Mỹ, mặc quần áo dân sự, có nhiều điệu bộ rất phách lối. Tuy rằng là "xi vin", nhưng anh này có rất nhiều quyền hành, coi tất cả tướng tá không nặng một "gờ ram" nào. Nghe nói, anh ta làm 1 chức gì lớn lắm của cơ quan tình báo Mỹ. Tiếng cười hả hê của anh, như 1 lời tự cao, tự đại: đến khỏe như các anh đây, mà còn phải bó tay, nữa là các em...

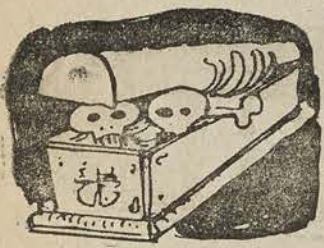
Chỉ vì tự ái dân tộc tràn đầy trong huyết quản, các chiến sĩ của Cao Nguyên đã đánh 1 trận thật hay và đã thắng. Khi đám mây đê hồ 1 lỗ thủng, là tàu bay đã nhào xuống, và khi chiếc trực thăng đầu tiên hạ cánh xuống được Căn Cứ 5 Hòa Lực, thì trên môi những người Mỹ ấy, chợt tắt hẳn nụ cười...

Tôi muốn trong 1 dịp nào đó, viết một bút ký về chiến trường Cao Nguyên, với những trận đánh đầu mùa mưa và những trận đánh ào ạt theo cơn nước lũ từ rừng núi đổ về. Hôm nay, tôi chỉ viết về những người Mỹ xấu, đã nói về dân tộc và nhân vật nước tôi, với những lời không đẹp. Đáng lẽ thì tôi sẽ viết một cách tục tằn, vô biên hơn, nhưng xét ra, trong lúc này, những lời nói êm ái, mới là những lời thấm thía.

Tôi không bằng lòng với thái độ của những người lãnh đạo, bị chó cắn thì đưa con ra đờ. Tại sao lại để cho ông Tướng Du nói chuyện với Dân Biểu Steele?... trong lúc này, không còn cá nhân ông Tướng Du và cá nhân ông Dân Biểu Steele, mà chỉ có một người Việt Nam và một người Mỹ. Khi người Mỹ xi nhục một người Việt Nam, thì chúng ta cần phải bày tỏ một thái độ.

Chúng tôi đang chờ thái độ của những người lãnh đạo, để có thể làm vài ba phát bốc thơm.

ĐỀ HỨC CÀN

Loe ma?

Truyện dài tranh cử

Mặc dù còn cả tháng trời nữa mới tới ngày chính thức tranh cử đảng viên Hạ bộ, nhưng không khí giữa các cơ quan trên toàn quốc xem ra đã có mùi gay gắt và ác liệt lắm rồi. Theo sự điều tra của phái viên C.O, các tay đua được cái đã bám sát quần chúng cử tri một cách rất là chịu khó, o bế quần chúng cử tri bằng đủ mọi mánh lới hấp dẫn như tặng quà, đãi ăn nhậu lia lịa. Đặc biệt có nhiều vị lo xa hơn, tuyên bố cả chục du đảng làm vệ sĩ để bảo vệ mạng sống quan trọng của mình, và đồng thời nếu có dịp thì sẽ mần thịt những tên đối thủ cho bõ ghét. Thú vị hơn nữa là có nhiều vị khác còn bỏ tiền thuê thám tử tư để phụ trách điều tra khám phá cuộc đời ái tình sự nghiệp của những tên đối thủ nào xét ra lợi hại nhất, đăng trưng ra cho cử tri biết mà đừng tham bõ phiếu cho nó nửa bõ cho tui nè...

Nếu đây này được bành trướng rộng lớn thêm thì không khéo mùa tranh cử đảng viên Hạ bộ năm nay khó lòng tránh khỏi một cuộc giông tố mưa máu, và tương lai viện Hạ bộ nhất định sẽ còn náo loạn gấp trăm lần bị giờ.

Có em đây

Trong bữa tông tông hạ cổ sang hạt Gia Định thành để gọi là mần một cuộc kinh lý loại bỏ tui,

thiên hạ nhận thấy một số các ông nghị hôn từng si nhê kiến nghị tỏ lòng mong mỗi tông tông nên hy sinh thêm bốn niên nữa, đã lấy làm mừng rỡ hân hoan thấy rõ. Đặc biệt nhất là anh nghị Hoàng đình Từ, người có lần rút xéng hăm hăm bỏ công nhân xe lam vì lý do dám đụng vào đít tu bin mề se đét của anh, cũng như anh đã từng cho bạn đồng viên rất thân là nghị hôn Vũ hữu Chương lỗ mũi bị ăn trầu vì tội nghị chương hôn lảo đảo đòi tiền công si nhê kiến nghị vừa kể. Nói tóm lại bõ mặt bóng nhẫy và nung núc mỡ của anh nghị Từ khi được hân hạnh đứng gần tông tông là một bộ mặt vui không chịu được. Anh cố gắng tìm đủ mọi trò để bề trên chú ý đến anh, kể cả cách dùng tấm thân heo nọc huých mọi người xê ra cho anh chen lấn tới gần bề trên hơn. Rồi miệng anh luôn nở nụ cười cầu tài, cặp mắt húp híp của anh luôn nhắm tít lại mỗi khi nghe bề trên nói xong 1 câu vui vui nào đó. Cuối cùng, chả hiểu bề trên muốn sai bảo gì si quan tùy viên, nhưng viên si quan này chưa kịp lên tiếng, thì nghị Từ đã nhào ngay ra và miệng thì hô lớn « Có em đây, xin bề trên đề em ».

Sau bữa đó, người ta thấy đi đâu nghị Từ cũng khoe « hy vọng lắm, hy vọng lắm ». Không ai hiểu nghị Từ hy vọng cái gì, nhưng biết rằng chàng là một trong số 77 người đã nạp đờ mắng xung phong vào viện hạ bộ năm nay!

Khỏi cần hứa hẹn viên vông

Tuần qua, một trận mưa kéo dài hơn tiếng đồng hồ đã gây nên cảnh ngập lụt tại một số đường phố huyết mạch của thủ đô hoen lệ Thầy gòn, đồng thời đã tạo ra dịp bề tặc lưu thông rất vui mắt với hàng trăm tu bin, xe gắn máy bị nước mưa làm ngưng máy.

Tuy nhiên chính nhờ cú ách xi đặng vĩ đại này, thiên hạ mới chợt nảy ra một sáng kiến rất hay, có thể giúp 148 công dân yêu nước đang tranh nhau quyền hy sinh giúp dân giúp nước vào viện hạ bộ năm nay!

viện Hạ bộ. Chả cần, phải hứa hẹn vung vít đờ mang tiếng là hứa nhăng hứa cuội, cũng chả cần phải thể thốt nặng nề khiến dân ngu nó cười cho là thể cá trẻ chui ống như mấy ông bà đại diện đang ngồi tại Hạ bộ từ bốn niên nay, 148 tay đua vừa nạp đờ mắng chỉ cần trở tài moi móc cống rãnh mỗi khi gặp cảnh đường xá lụt lội như vừa rồi, thiết tưởng cử g đã là quá đủ cho cử tri tui nó trông thấy. Rồi 13 anh chị nào xét ra hăng say vết rãnh nhất, nhiệt tâm « thông cống » nhất chắc chắn sẽ được nhiều phiếu nhất để thỏa mãn mộng vàng son trong dịp mùa thu tháng này. Thật mà.

Càng già càng dẻo

Trong buổi thập tụng An Nam Quốc Vương đi kinh lý Gia Định thành và đồng thời niệm hương tại làng Lê Tả Quân, quan Ngự Tiễn văn phòng Hoàng đức Nhã đã vui miệng tiết lộ rằng Đức Dzua đang chú ý đặc biệt tới cụ Thượng Nguyễn Văn Huyền trong danh sách những nhân vật có thể được mời đứng « Phó » cho Người, trong cuộc bầu bi tháng mười sắp tới. Tuy nhiên vẫn theo Hoàng Ngự Tiễn. Đức Dzua chỉ còn e ngại tí tí về sức khỏe cụ Thượng Huyền xét ra quá kém, lỡ sắp sửa đến ngày tranh đua sanh tử mà cụ Thượng lại mềm siu, lẩn kèn ra ốm đau thì phiền lắm...

Bọn C.O : Quan ngự tiễn đừng khéo lo. Cụ Thượng Huyền mặc dù nom ốm yếu « vóc hạc xương mai » vậy chớ thật ra cụ khỏe ra rít đó. Chả thể mà năm ngoài, sau khi rút phải lá thăm ba niên, cụ vẫn cười méo mó mà tuyên bố một câu cứng ngắt: « Không lo, tôi dự sức gặt hái được thắng lợi trong kỳ bầu bán phân mà. Đối địch với tôi đâu phải dễ ». Quả nhiên sau cụ thắng lợi thật. Mọi người đều khen phục cụ đúng là càng già càng dẻo in hệt cụ Bá Lạc đảng viên Hạ bộ.

Ăn oán giang hồ

Tuần rồi, sự cụ Thích thiện Hoa vốn là 1 vị chân tu khả kính của chùa Ấn Quang, đã oanh liệt tuyên bố một câu năng mui ăn oán giang hồ « Kể nào từng làm khổ Phật thì chắc chắn chúng tôi sẽ không có chơi chung trong mùa bầu bi sắp tới. Và ngược lại kể nào trước giờ vẫn dốc lòng nâng bi Phật thì rồi chúng tôi sẽ đền đáp lại sự quý hóa đó bằng lá phiếu nay mai... »

Thế mới biết ở thời buổi phi thuyền Apollo này tất cả mọi thứ, kể luôn cả giáo lý thiêng liêng của nhà Phật, cũng được canh tân lại cho hợp với đầu óc tiến bộ của con người. Phật ngày xưa răn dạy chúng sinh là không nên lấy oán báo oán, chỉ lấy ân báo oán thì cuộc đời mới có hi vọng thơ thới hân hoan. Cũng tí như Chúa Cứu Thế từng bảo các Tông đồ Thiên Chúa giáo rằng kể nào tất xiết ta má trái thì ta nên đưa luôn má bên phải cho nó tát đặng tỏ lòng bác ái vị tha của ta. Nhưng có lẽ những luận cứ của đức Phật cũng như đức Chúa vừa nói đã lỗi thời lắm rồi, áp dụng kiểu đó chả hóa thiệt thời lắm sao. Hóa nên Thầy Thiện Huệ mới phải sáng tác ra một đường lối giáo lý khác, tối tân hơn. Ta có thể mượn đờ danh từ « ăn oán giang hồ » của bọn người tục tử để mệnh danh cho cái giáo lý đó cũng được lắm, không sợ sai!

Cảm ơn ông tướng Sún

Kể từ ngày được dự luận coi như một cơ sở sáng giá trong dịp dự tranh cái ghế số 1 vào mùa thu

tôi đây, ông tướng Sún đã thường tiếp xúc luôn với giới báo bõ. Nhưng chỉ với giới báo bõ ngoại quốc thôi. Chính vì lẽ đó nên đã nảy sinh ra điều ông tiếng ve trong làng báo bõ lộ canh, khiến ông tướng Sún lấy làm lo lắng, phải đi một đường thanh minh thanh nga nào nùng rằng hồng phải ông dám xem thường làng báo Giao Chỉ. Sở dĩ ông hay nói chuyện mí lị báo ngoại quốc là để dư luận thế giới hiểu rõ hơn về tình hình chính trị bốn xứ, những điều mà báo giới Giao Chỉ đã hiểu biết từ khuya.

Tuy nhiên, theo ngụ ý của bọn C.O, sự thanh minh của ông tướng Sún thật ra còn hàm chứa một hậu tinh hậu ý đối với làng báo Giao Chỉ rất nặng. Ông tướng Sún không lạ gì làng báo Giao Chỉ số lớn đều rách bươm. Đồng thời ông hẳn cũng biết rõ như ai về thăm trạng tịch thâu mà làng báo Giao Chỉ đã từng lãnh đủ từ mấy năm nay. Hóa nên ông thương làng báo Giao Chỉ lắm, không dám tiếp xúc với làng báo Giao Chỉ hoài hoài, vì ngại những lời tuyên bố của ông nếu đem chạy nhựt trình, bốn xứ ta sẽ làm nhà nước buồn, nhà nước đem xe cây tới hốt, thì có phải là ông đã trực tiếp làm hại làng báo Giao Chỉ không nào? Âu bằng yêu thì vườn yêu vậy nhưng thôi tạm chôn chặt trong ruột già còn hơn.

Phản phúc quan đầu bộ mà.

Còn nhớ một hai tuần trước, C.O đã đề cập đến lời ông Giáo Linh, giám đốc nha khảo thí bộ rất có giáo dục, rằng công việc của «bộ» tùy thuộc

QUẠT MỒ

rất nhiều vào cái gọi là «phản phúc» của quan lớn đầu bộ.

Quả nhiên sự tiết lộ trên này đã có ép phè thấy rõ. Nhờ phản phúc vô cùng bự của được sự hoàng thúc Ngô bất Tĩnh, mỹ danh quan Tông Thọ Lặn, người mới về trị nhậm tại bộ rất có giáo dục mà thí sinh tú tài 2 kỳ vừa rồi đã được trúng tuyển lia, có thể gọi là kỳ lục trong lịch sử thi cử của cường quốc Anamta từ xưa đến giờ. Theo tài liệu cho biết, tỉ số thí sinh trúng tuyển tú tài 2 trên toàn quốc năm nay là 50 phần trăm, riêng Huế và Đà lạt hách nhất tới 70 phần trăm lượng. Đằm khích lệ đặc biệt, đáng làm gương cho những kỳ thi sau này, là tất cả c c thí sinh tú đúp vừa nói, dù mần được đề toán hay mần sai, mần... bõ trống, đều được thăm nhuần ơn mưa móc của bề trên với số điểm tối đa «đít suyệtch vanh» một cách ngon lành.

Thật đúng là chuyện «khó tin nhưng có thật» ít thấy nhất trên thế giới, kể cả những quốc gia Phi châu có lẽ cũng không thể nào có nổi.

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phí cơ tối tân 106 Hành khách 900 cây số giờ Tiếp đãi nồng hậu Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA.

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Ông Ngô Khắc Tinh tuyên bố ấu thảy mẹ...

Không rõ vì sao húng ra làm sao? mà bố được sư Ngô khắc Tinh, quan tổng giáo dục lại nhờ phát ngôn rằng: " Học trò Miền Trung giỏi hơn Miền Nam. Căn cứ vào tỉ lệ thi đậu kỳ mới đây..." Người ta đều biết, Cụ Tinh... là gốc Phan Rang, miền Nam Trung Việt. Thế mà Cụ lại bốc những cho học trò Miền Cù và hạ bệ anh em Miền Nam, khi không Cụ chơi 1 quả « óc giờ » kiểu ấy, há không sợ thiên hạ buộc tội cụ là kỳ thị hay sao? Nhất là, đứng ở cương vị Tổng trưởng 1 bộ... đầy tràn chất giáo dục, cụ không thể sợ ý đến... độ « hiểu » bầu dục » như thế được.

Mày mà báo chí không khai triển theo chiều hướng bất lợi cho cụ, chứ... vài anh nhà báo cỡ Sư Tô về tài quan trọng hóa vấn đề mà quấy động lên thì... chỉ nội câu tuyên bố ấu ở ấy, cũng đủ đốt cháy sự nghiệp đang đi lên như cái cột cờ của cụ... Hẳn cụ còn nhớ 1 nhà văn họ Trần, chỉ trót dại vì von lăm cầm về Các Nàng Gái Huế, thế mà cũng suýt bẽ đầu sứt tai, huống chi ở đây cụ lại hạ giá cả 1 miền Nam bằng ngôn ngữ trắng trợn và thiếu tế nhị này. Nhớ cần thận kéo vạ mồm đầy cụ nhé! Thương cụ lắm đó nên chỉ... diễn tả qua loa, chứ đâm bồi, đâm tiếp một phát phóng đại sự... thì đời cụ dễ tàn lăm đấy!

Lý do sự dấn thân của tướng Sún rằng!

Từ sau ngày « được » hội kiến với nhà cố vấn đặc biệt của tổng thống Mễ, tướng Minh Dương bèn mở máy... mồm, tổ vung tí mẹt Theo lời nghị Tâm giải thích: Tướng Minh sún rằng đã từ bỏ thái độ hiền hậu, kín đáo cố hữu, đề nêu đích danh Ô. Thiệu đã kích. Điều đó, không phải là phản ứng nóng nảy, mà là dấu hiệu của sự phản uất trước sự lộng quyền và lộng hành của một số người đương thời.

Nói tóm lại, Tướng Minh Dương đã dấn thân. Nhưng, giá ông... dấn sớm hơn chút nữa, thì quý hóabiết bao? Đàng này, sau buổi hội kiến với Cố Vấn Mễ, ông mới dấn... mồm, dấn miệng và ra cái vẻ hung hăng đáo đê. Cừ chỉ ấy, khó thể cấm thiên hạ nghĩ lăm rằng: Ông đã được bơm thêm sinh khí, và có thể cố vấn Mễ đã cúng dường ông mấy vạn bạc thuốc liều, để bắt đền xanh cho ông bằng qua «ca rô phua» của ngã tư tranh cử hôm nay!

Tướng Minh có vẻ đang « ăn khách » với Mễ. Ông còn lăm cho con nít sợ khóc thét vì khi được nhà báo hỏi thăm «Thằng cố vấn Mễ, nó nói ki gì mí ông thế, bắt... lờ so cho anh em biết tí tí?». Phát ngôn viên của Tướng Sún rằng, liền đi một đường dọa giã úp mở rằng thì là: Đại Tướng đã cùng hứa với Cố Vấn Mắt Xanh là — ai hỏi gì đều chỉ đáp vắn tắt: « cuộc gặp gỡ được mô tả là thân hữu và có ích » — Gặp nhau chẳng thân hữu thì dấm bõ mẹ nhau hay tính chửi bỗ nhau đây? Còn thế nào là có ích... Ích ở đây là ích cho ai? mới được chứ! Ích cho Mễ ý à? Có ích cho quốc gia, thì ngán gì mà không nói toạc cha nó ra cho cả nước chia vui. Hiền nhiên là có những điều khó nói? Chẳng lẽ lại thú nhận là «Mễ hứa hẹn»...

Dù thế nào, thì Ông Thiên Thôn Bà La Sát gì, ở đất này, đều khó thể qua mặt các đàn anh lông lá. Tất cả quý quan rồi ra, chỉ vẫn có giá trị như 1 quân cờ, và ván cờ sôi nổi cũng nhờ từng giai đoạn. Vẫn biết thế đó, mà vẫn chưa ai chịu suy gẫm câu châm ngôn:

« Mễ chỉ nhất thời. Dân Nam mới là vạn đại » Họ đã bỏ quên cái vạn đại, để chạy theo phục vụ cái nhất thời. Như thế thì có châu đóp, cái món lưu xá vạn niên là cái chắc rồi đó!

Tướng Ngô Dzu xui tận mạng

Tướng Dzu năm nay đúng là bị sao quá tạ chiều cùng mình, vừa gặp sóng gió ở trong nước, còn đang điều đúng, nay lại bị 1 thằng cha dân biểu Mễ tổ đích danh, giữa diễn đàn QH ở

tít tận Mỹ quốc lặn. Điều đáng chú ý đặc biệt, là sự tố cáo này, lại nhè đúng vào dịp hạ viện Mỹ đang thảo luận biểu quyết về vấn đề ngoại viện nói chung — trong đó có phần quan trọng của xứ Giao Chi này nói riêng «Đương nhiên, khỏi cần dài dòng ta cũng đã thấy ngay là, ảnh hưởng sẽ đè nặng trên sự biểu quyết về viện trợ cho VN. Chắc hẳn dân ta sẽ có châu đóp đầu với Bà Cả Đới» Người ta tự hỏi: rồi đây Tướng Dzu sẽ phản ứng cách nào, để gỡ lại danh dự đã đi chuyển tàu suốt chỉ trong 1 sớm 1 chiều, mà đau đớn thay, danh dự 1 tướng lãnh ta, lại bị tiêu ma vì cái lỗ mồm của mấy thằng dân bèo Mễ. Nếu như trong tương lai, có 1 tên dân biểu mất dạy nào đó, rập khuôn tên Robert Steele (Cộng hòa) tác giả tố tướng Dzu, đề nhẩy lên diễn đàn của họ, mà bôi bấn lung tung xoe, bắt kể 1 yếu nhân nào của ta, thì... rồi Quý Ngài sẽ tính ra làm sao đây? Tướng Kỳ cũng bị chúng bôi nhọ là trùm Bờ Lờ Ma Túy. Nay là Tướng Dzu, nó cứ nói vung xích chó, thế là Tướng ta cứ việc đi doang sự nghiệp. Kề cũng hay ho đáo đê. Đồ các bạn, Tướng ta sẽ đối phó thế nào? thử đoán xem. Liệu có ai nghĩ, 1 Tướng VN bị nhục, cả nước nhục lây. Hay, trong khi Tướng Dzu bị hạ bệ, lại có Tướng khác tổ chức ăn mừng liên hoan những thành quả!?

Tóm quá rồi!

Mấy ngày qua, đồng bào vùng Thị Nghè — nhất là giới Phật tử — vô cùng lộn giọng vì cứ bị chúng kiến cuốn phim cên đồ, đập lộn lẫn nhau giữa hai nhà sư đực là Thầy Nguyễn Pháp và cụ sư cái là bà H Liên. Bên đêch nào, cũng có cả đàn lâu la toàn là tổ sư về nghề chửi thuê chém mướn. Do đó, màn quấy đảo rất tr linh đình và tràn đầy mùi hạ cấp. Chỉ còn thiếu tụt bố nó quân ra đập lên đầu nhau, là vừa đủ 1 pha... oánh lộn sặc về máy nước!

Lý do, nghe nói; Nhà sư đực trước kia có phát mại cho nhà sư cái, ngôi chùa Bửu Tạng với giá 1 tẻ gũ, tức 1 triệu rưỡi, điều kiện chi địa trước 700 xín, còn lại sẽ trả dần mỗi tháng 5 bô, nay nhà sư đực, đồ thừa rằng: Sư cái đêch tôn trọng lễ nghi nhà chùa, mà chỉ biến Bửu Tạng tự thành sào huyệt của Mu Ngô Đồi sống... để hợp hành và, cũng chưa trả nốt số tiền còn lại Đồi những lý do ấy, sư đực quyết đòi lại chùa. Sư cái cóc chịu, bèn cho đệ tử... trở tài tử thủ ngôi li trong chùa để kháng cự đến bất cần... đi tẻ! nín mọi bài tiết quyết chống lại đại binh của sư đực. Nhưng, nhờ... có tí tí yểm trợ của nhà nước, nên sư đực có mòi thắng thế... Dù sự thật ra sao, nhưng chùa chiền đêch phải là chỗ để mấy người đội lốt tu hành quấy rối kiểu chợ búa tôm cá như thế! Rất mong cả hai phe đực cái... hãy thương dùm Phật Pháp, để si tốp gặp cái màn cu li ti tiện đó đi, cho bà con Phật tử đỡ ngượng chín người khi nhắc tới mấy nhà sư... made in Con Cây như thầy Bửu Tạng, Thị Nghè...

Vấn chuyện buồn của sư thành phố...

Theo sự tiết lộ của 1 sinh viên, thì mấy thầy Á. Quang đã từ chối không chịu làm lễ cầu siêu cho cố sinh viên Lê Khắc Sinh Nhứt, viên lễ Nhứt là người thân nhà nước. Quả là kỳ cục, chuyện cầu siêu là việc thiêng liêng có dính dáng con mẹ gì tới nhà nước, mà mấy Thầy lại có thái độ quái đản như vậy!

Từ lâu rồi, những màn trình diễn ba lẳng nhăng của các thầy, đã khiến chúng con Phật tử tam tứ đại theo đạo Phật, phải đỏ mặt mỗi khi nghe thiên hạ bình phẩm về quý thầy! Xin thương dùm chúng sinh và xin hạn chế bớt những chuyện buồn tương tự!

Tim la đồ cho trâu

Nằm trong chiến dịch... «Tim La Đồ Cho Trâu», các tay tổ Huệ kỳ vừa tung ra 1 quả bom thú sinh, rằng: «riêng trong năm 1970, ngân sách dành cho công tác bình định và phát triển ở xứ ta, được sài tới 2 tỉ một đô la (nên nhớ mỗi tỉ là 1 ngàn triệu). Ấy thế mà, ngày nay vẫn theo các

ĐA DANH cầm tròn

chuyên viên tính toán bằng điện tử, đã nhận thấy: Bản thanh toán của An Nam ta, dù đã làm đủ mọi cách mà, con số tổng kết chỉ lòi ra 339 triệu mỹ kim, vì chi đi là, số hao hụt, bị rơi rớt đầu mất tiêu là 1.700 đô la».

Nghe mà kinh thấy mồ, vì 1 triệu đô la đã ghê gớm, đếm không xuê, nay người nào đó đã đóp đến 1700 triệu đô la, tiền Mễ, thì... quả tình là một vụ Đại Hạn cố nhiên, đóp tới độ siêu đẳng như thế, chẳng thể là chuyện của 1 cá nhân, kể cả cá nhân đó là Vua Cả Nước. Vậy thì ai là thủ phạm? Đại công ty Đóp Đồ La nào đây? Đành chịu chết, không biết giải đáp với quốc dân đồng hồ ra sao? Thôi thì ráng mà đoán mò, đoán àu. Chuyện đời thật là đều giả. Khi yêu nhau thì cái gì cũng số dách, đến lúc cần phải ly dị nhau, «anh đờng anh, tôi đờng tôi» thì... cái con cóc gì cũng thành rồi bọ hết trơn. Còn những phát giác bẽ bối chi nữa phun hết đi, để mà đánh bài chuẩn cho đỡ xấu hổ

Bí mật Pan Am

Nhiều nhà báo Giao Chi được hãng Pan Am mời đi chơi trên chiếc phản lực tối tân B.747 và sau đó, đã có bài bốc thơm B.747 rất tr là hấp dẫn.

Vậy, cần biết Pan Am là cái cục gì? của ai? xin đáp nhanh: Pan Am là công ty hàng không Hoa kỳ, cố nhiên do Mễ khai thác và chỉ huy...

Sự xuất hiện của Pan Am là dấu hiệu đi đức của Air Giao Chi — về đường bay quốc tế. Vì, làm sao Air VN cạnh tranh nổi với công ty của Mễ, vừa tiện nghi, quyền rũ, lại đầy đủ mọi thứ hơn hẳn Anamta. Có điều, người hiểu chuyện đang đặt cái dấu hỏi to tổ bố rằng:

— Nhờ phép lạ nào tụi hàng không Mễ được tung hoành tại VN?

Đố ai trả lời được câu hỏi này, xin cúi đầu phục làm bậc sư phụ! Nhiều kẻ độc mồm cứ khăng khăng nói là, tụi Nó cũng chi tiền «nhậm xa» cho ai đó? Hẳn phải là bậc quyền hành... tối cao ở xứ Anamta, và cái khoản chi địa ấy, chắc chắn phải là con số đô la hơi vĩ đại đó bà con ạ! Để ra cái điều hung hăng, kể hèn này... sẽ đâm đơn kiện TCPV và yêu cầu Giám sát viện mở cuộc điều tra những nghi vấn đáng chú ý trong vụ: «Ai đã cho phép công ty hàng không Mễ thao túng tại Giao Chi quốc? Có gì mờ ám trong vụ này?»

Thử liệu làm cho ra ngô, ra khoai 1 cú trình diễn, đi chứ mấy cụ Giám sát cứ ngồi như ngoáo ộp dọa con nít, kỳ thấy mồ!

Thiếu bàn tay lông lá

Bốn anh tưng, 5 anh đại tá, một anh Thiếu tá xứ Ma Rốc đã bị ông vua xứ này đem ra xử bần ngày 13-7 vì tội phản loạn sau khi làm cú đảo chánh hụt hôm thứ bảy.

Nhiều người, cho rằng sở dĩ cuộc đảo chánh thất bại, vì thiếu bàn tay lông lá của người chuyên môn tổ chức những cuộc đảo chánh. Nhận xét đó có vẻ đúng. Cứ lấy kinh nghiệm Giao Chi thì biết. Cuộc đảo chánh 1960 ở Giao Chi thất bại vì bàn tay lông lá chưa nhúng vô Nhưng tới ba năm sau thì cuộc đảo chánh thành công vì có bàn tay lông lá, và bàn tay đó cứ khoắng vào nội bộ Giao Chi như khoắng tay trong lọ kẹo, làm xáo trộn lung tung.

Vua Ma Rốc thoát chết lần này, nhưng chẳng hiểu có khác số ông Diệm của Giao Chi được chăng?

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 800đ